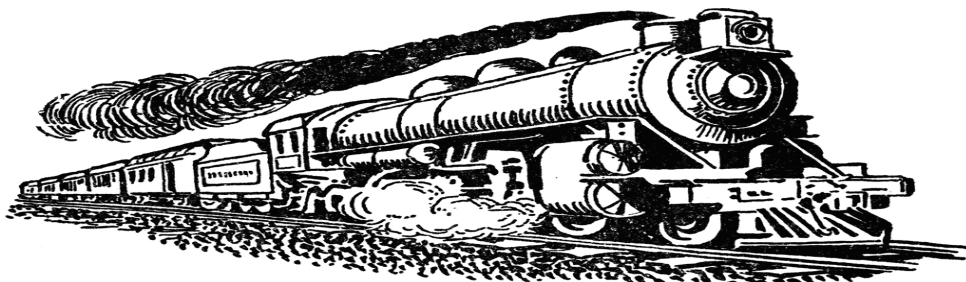

SINDICAT sau ... syndicate

CONCEPȚIE
INTEGRALĂ
GR.AN.AC.

Numărul 5 - 27 septembrie 2017

CUPRINS

Internațional
Cercetarea CUI?
Timpul înseamnă bani
Pensii private - Pilonul 2
Războiul pensiilor
Cui plătim noi pensii?
Alba - Neagra: S.I.C.
Printre ticăloși
Patronul Bugetar
Bacău - Greva foamei
Iași - Fiul de ministru
Cluj - Șpagă la U.T.C.N.
Autonomia universitară
Prerogativa legislativă
Să se schimbe !!
Sirena sindicală
Bacalaureat
6 mâini muncesc o zi
Contemporani cu Eminescu
Învățământul este prăbușit ..
Compendiul lui Genunche
Dialogul cercetării
B.N.S - impozite 2018
Alma Mater? Nu!!

"SINDICAT ... sau syndicate"

Nu este un titlu ales întâmplător. Există o diferență clară între prevederile legale în privința motivației constituirii organizațiilor sindicale și activitatea reală a acestora.

Este vorba despre Drepturi pe care cei mai mulți salariați, în mod greșit, le reduc la salariul lunar. Este vorba despre deteriorarea imaginii sindicatelor și a sindicalistilor. Este vorba despre "teama celor mulți" în privința pierderii locului de muncă și de victimizarea individuală. Este vorba despre o muncă necunoscută cel mai adesea greșit canalizată, și tocmai de aceea lipsită de rezultate, de recunoașterea lor. Este vorba despre "rampa de lansare" profesională pe care o asigură concubinajul sindical cu angajatorul sau chiar cu guvernarea.

Nume grele de sindicalisti s-au pierdut sub culoarea (com)promițătoare a partidelor politice. În concluzie este vorba despre ce ar trebui să însemne SINDICAT și ce se întâmplă cu adevărat în sindicate.

Dorim un diagnostic obiectiv asupra stării de sănătate a organizațiilor sindicale și un tratament pe măsura acestui organism bolnav.

COMPENDIU

Ministerul Educației și Institutul de Științe ale Educației își asumă împreună apariția primului Compendiu pentru elevii de clasa a V-a.

Ce este acela un Compendiu și cui se adresează el?

În Dicționarul explicativ al limbii române se explică sensul acestui cuvânt:

"COMPÉNDIU, compendii, s. n. Expunere rezumativă, sintetică, a unei discipline sau a unei concepții; conspect; operă, lucrare în care se face o asemenea expunere".

"Expunerea rezumativă, sintetică, a unei discipline" înseamnă, în acceptul Institutului de Științe ale Educației, **un total de 15 discipline:**

1. Limba și literatura română
2. Limba engleză
3. Limba franceză
4. Limba germană
5. Matematică
6. Biologie
7. Om și societate
8. Istorie
9. Geografie
10. Religie - cultul ortodox
11. Religie - cultul penticostal
12. Arte - educație plastică, educație muzicală
13. Educație tehnologică
14. Informatică
15. Consiliere și dezvoltare personală

"...Ministerul Educației a lansat la începutul lunii septembrie un compendiu pentru elevii de clasa a V-a, un manual pentru mai multe discipline care să înlocuiască la ore timp de 8 săptămâni manualele specifice fiecărei discipline care nu au fost încă editate. Numai că acest compendiu, lansat cu mult fast de ministrul Liviu Pop, e plin de greșeli, amestecă religia cu istoria, prezintă indicații geografice eronate, are confuzii și contradicții de la o materie la alta și folosește mai mulți termeni ce nu sunt accesibili pentru vârsta elevilor de clasa a V-a, arată o analiză făcută de Libertatea..." (continuare în pagina 18)

Am promis într-un mesaj anterior tuturor salariaților universității că 1 Mai 2017 va fi un punct de referință pentru activitatea sindicală din instituție și vom susține cu fapte această promisiune. Rolul promisiunilor este să devină obligații realizate. Nu suntem structură de Partid. Sindicatele au o libertate de organizare și de colaborare pe care nu o exploatează la maximă capacitate. Membrii acestor organizații "au uitat" acest lucru deși cunosc puterea sindicatelor și efectele benefice pe care le pot produce. Sindicatele au ajuns în acest stadiu din mai multe cauze obiective sau subiective. Istoria recentă a activității sindicale în sectorul de activitate învățământ superior și

imagine preluată de la www.evz.ro

cercetare arată coabitarea dintre reprezentanții sindicali și sfera politică. Ecaterina Andronescu este unul din personajele cheie al evoluției sau involuției sistemului de educație și nu de învățământ.

Un om învățat este un om puternic! Prin ce diferă un Educator de un Învățat? Vom încerca să abordăm din perspective obiective diferite această întrebare.

Undeva în fundal vom discuta **autonomia universitară** și produsul acesteia: Patronul Bugetar. Nu este nicio contradicție în privința acestor două cuvinte alăturate din sectoare de activitate diferite.

Patronul Bugetar există.

INTERNATIONAL

L'arrogant et les fainéants

Un éditorial du *New York Times* avait souligné l'arrogance du président Macron. Le jour même où les travailleurs descendent dans les rues de France contre les ordonnances destructrices du Code du travail par l'inversion de la hiérarchie des normes, en exigeant leur retrait, Macron part aux Antilles. Il anifeste ainsi avec arrogance son mépris pour ceux qui manifestent en les désignant comme des fainéants.

En France, après le Code du travail, Macron annonce les « réformes » pour la SNCF, la fonction publique, la Sécurité sociale, les retraites, l'assurance maladie, c'est-à-dire la destruction des conquêtes historiques de 1936 et 1945 !

Aux Antilles, c'est la poursuite de l'oppression coloniale contre les populations livrées à la misère et à la déchéance.

À l'échelle internationale, c'est une politique d'alignement sur Trump qui est menée dans une dangereuse escalade avec la Corée.

C'est l'intervention des troupes françaises en Syrie et en Afrique et c'est la denunciation du Venezuela comme étant une dictature, alors même que le gouvernement français soutient la « très démocratique » Arabie Saoudite qui organise les massacres au Yémen.

Arrogant et totalement réactionnaire.

On lira en page 4 l'appel à la réunion, le 14 octobre prochain, pour constituer le « Comité national de résistance et de reconquête des conquêtes arrachées en 1936 et 1945 ».

Lucien Gauthier - IO 470

Alors que la population des îles dévastées de Saint-Martin et de Saint-Barthélemy criait son désespoir et sa colère face à l'impréparation et au retard des secours après le passage de l'ouragan Irma, Emmanuel Macron paradait au soleil sur une colline face à l'Acropole, le 8 septembre, à Athènes. Et il y a affirmé avec provocation qu'il ne reculerait devant rien pour poursuivre son programme de contre-révolution méthodique de toutes les conquêtes sociales de 1936 et 1945.

« Je serai d'une détermination absolue et je ne céderai rien, ni aux fainéants, ni aux cyniques, ni aux extrêmes », a lancé Macron, en ajoutant : « Des choses qui paraissent terriblement infaisables : reformer le droit du travail, transformer la formation des chômeurs, réformer le marché du logement, les transports, tout ce qui a fait hésiter, bégayer l'histoire en France depuis tant de décennies, nous allons le faire ! »

Des « fainéants », les centaines de milliers de familles modestes qui n'acceptent pas la réduction de l'APL, décidée par le gouvernement pour financer la suppression de l'impôt sur la fortune ! Des « fainéants », ces milliers de « contrats aidés » dans les écoles et les administrations que Macron a envoyés immédiatement au chômage !

Des « fainéants », tous les travailleurs qui n'acceptent pas que le gouvernement, par ses ordonnances contre le Code du travail, les livre pieds et poings liés à l'arbitraire patronal ! Des « cyniques », les retraités qui, supposés « aisés » parce qu'ils touchent plus de 1 200 euros par mois, verront l'impôt CSG augmenter de 1,7 point dès l'an prochain !

« **MONSIEUR 15 %** » Dans l'entourage de Macron, on panique face à cette dernière provocation présidentielle, à quelques jours des manifestations du 12 septembre contre les ordonnances. On explique que Macron visait en fait ses prédécesseurs à l'Élysée, qui n'avaient pas eu son « courage ». Las ! Trois jours plus tard, le 11 septembre, Macron récidive, en déclarant qu'il ne regrette « *absolument pas* » ses propos !

En multipliant les annonces de contre-réformes, Macron semble vouloir prendre de vitesse la crise de régime qui a déjà vu l'effondrement des partis institutionnels lors des dernières élections, victimes du rejet historique de leurs électors. Et Macron lui-même, « Monsieur 15 % », à la tête d'une pseudo-formation politique qualifiée de « *parti à l'état gazeux* » par son allié François Bayrou, est, après cent jours de présidence, plus impopulaire que Sarkozy et Hollande au même moment de leurs mandats !

« **Un cocktail explosif** », s'alarment de nombreux commentateurs.

CERCETAREA CUI ?

FEDERAȚIA SINDICALĂ HERMES • ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR ȘI CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ

Calea Dorobanților nr. 15 -17, sala 2201 A, sector 1, 010552 București
www.federatiahermes.ro

Afiliată la Confederația Națională Sindicală MERIDIAN

nr. înreg. 32 din 4 septembrie 2017

**Către domnul Prim-ministru Mihai Tudose,
În atenția doamnei Consilier de stat Ioana Petrea,
Spre știința doamnei Alexandra Daringa și a domnului Ștefan Rădulescu - Corpul de Control**

Referitor la discuția din 08.08.2017, de la sediul Guvernului, între Primul-ministru, Ministrul Cercetării și Inovării și conducerea Federației Sindicale Hermes

Federația Sindicală Hermes a sesizat situația deosebit de gravă de la I.N.F.L.P.R., reclamată de Sindicatul RADIȚIA. În urma acelor discuții, domnul Prim-ministru a cerut Ministrului Cercetării și Inovării, domnul Lucian Georgescu, să organizeze la sediul I.N.F.L.P.R. o întâlnire cu Directorul General și reprezentanți ai Sindicatului Radiția, pentru a se confrunta documente referitoare la reducerea nejustificată a drepturilor salariale, de către conducerea I.N.F.L.P.R., în cazul unora dintre cercetătorii acestui institut.

Deoarece până în prezent nu am primit nicio înștiințare cu privire la organizarea acestei întâlniri, vă transmitem cu această ocazie documentele care fac dovada afirmațiilor precedente. Această situație de fapt este tolerată la M.C.I. prin misiuni de audit financiar, efectuate tocmai de persoanele care generează neregulile semnalate.

În lunile mai, iunie și iulie 2017, drepturile salariale pentru salariații **Andreea Matei** (director proiecte TE 270/2015 și PED 94/2017) și **Nicolae-George Epurescu** (cercetător și lider sindical) au fost reduse la nivelul Contractului Individual de Muncă. Se încalcă în acest fel două prevederi ale legislației muncii și ale legii 319/2003 – Statutul personalului de cercetare-dezvoltare:

Drepturile salariale cuvenite conform C.I.M. au fost diminuate prin folosirea banilor din Contractul TE 270 pentru a acoperi obligații financiare ale I.N.F.L.P.R.;

Drepturile salariale din Contractele de finanțare ale activității de cercetare proprie, conform art 23 lit i) din legea 319/2013, reprezintă sume suplimentare ce se acordă separat de drepturile salariale stabilite prin C.I.M.

Cei doi cercetători au fost excluși din Programul NUCLEU, deși ambii sunt implicați în realizarea unor activități din cadrul Programului, cu încălcarea contractului de finanțare, conform precizărilor din Nota de fundamentare a manoperei pentru Programul Nucleu, parte integrantă a Anexei la Contractul de finanțare.

Pentru acești doi salariați semnalăm atitudinea abuzivă a Directorului General – Traian Dascălu: acesta dispune nejustificat și ilegal reducerea retroactivă a drepturilor salariale.

Pentru a face dovada acestor fapte, vă transmitem copii după următoarele documente:

- repartizarea drepturilor salariale transmise de către Directorul de proiect pentru lunile mai, iunie și iulie 2017 (pentru cele două contracte identificate mai sus);
- ultimele Acte Adiționale la C.I.M. semnate, pentru drepturile salariale ce trebuie achitate de I.N.F.L.P.R.;
- fluturașii de salariu.

Aceste documente fac dovada faptului că **institutul nu a respectat repartizarea de manoperă transmisă de directorul de proiect**, conform legislației în vigoare.

Semnarea unui Act Adițional la C.I.M. nu poate fi corelată în nici un caz cu drepturile salariale obținute din Contractele de finanțare proprie ale cercetătorilor. Aceste drepturi salariale suplimentare sunt stabilite, în condițiile legii, exclusiv de către directorul de proiect, în mod independent de administrația institutului.

În fapt, Directorul General – Traian Dascălu își depășește atribuțiile și limitele de competență (comite un abuz din poziția funcției deținute) atunci când se substituie, prin natura deciziilor sale, unui Director de Proiect.

Cu deosebită considerație,
Președinte
Mugurel Popescu

e-mail: federatiahermes@gmail.com
București, 4 septembrie 2017

TIMPUL ÎNSEAMNĂ BANI

PENSIILE PRIVATE - PILONUL 2 - DECLARAȚII

RĂZBOIUL PENSIILOR

Iunie 2017

„Pilonul II [de pensii private] se va desfășura.” - Ionuț Mișa, noul ministru al finanțelor

„O prostie.” - Liviu Dragnea, președintele Camerei Deputaților, despre declarația lui Ionuț Mișa

„Nu se desfășurază. Dumnezeu, de unde scoateți?! Cum să spună așa ceva? O să vorbesc cu el. Nu se desfășurază. Punct.” - Mihai Tudose, noul prim-ministru al României, despre declarația lui Ionuț Mișa

28 august 2017

„Este vorba despre luarea unei decizii în ceea ce privește defalcarea acelor sume pe care le plătesc românii azi la cele două componente, ambele fiind de stat, doar că una are un management privat. Acum, jumătate din sume se duc la Pilonul I, jumătate la Pilonul II. Am constatat că randamentul la Pilonul I care are ca și reper salariul mediu pe România este mult mai mare decât randamentul obținut la Pilonul II și din această cauză am solicitat Ministerului Finanțelor ca împreună cu cei de la sistemul de pensii să facă o analiză să vadă dacă nu cumva este oportun ca cel puțin acum, când creșterea economică a României e foarte mare și randamentul pentru banii românilor pentru pensii este mult mai mare la Pilonul I, sumele care se varsă la Pilonul I să fie un pic mai mari decât cele care se varsă la Pilonul II”, a declarat șeful Executivului, scrie news.ro.

Tudose a precizat că discuțiile sunt avansate și decizia va fi luată „având în vedere interesul suveran al celor care plătesc acele contribuții pentru pensie”.

7 septembrie 2017

Fondul de pensii NN și-a anunțat, marți, clienții că în ultimele săptămâni au existat discuții în spațiul public privind o eventuală decizie de naționalizare a fondurilor de pensii private și le recomandă să se informeze despre contextul pieței.

Dragnea a spus, de asemenea, că scandalul privind pensiile private ar fi fost provocat de președintele ASF, Mișu Negrițoiu, precizând că, în perioada următoare, va fi declanșată procedura parlamentară de demitere a conducerii ASF.

„În ceea ce privește acest scandal, este pornit de la domnul Mișu Negrițoiu, președintele ASF, care știe că, în foarte scurt timp, Parlamentul va demite toată conducerea ASF”, a acuzat Dragnea.

Purtătorul de cuvânt al PSD, Adrian Dobre, a precizat, miercuri, că PSD nu a intenționat și nu intenționează să naționalizeze sistemul de pensii private din România, el arătând că această știre este falsă, respectiv „fake news”.

sursa: republicaonline.ro

Problema naționalizării pensiilor este una spinoasă. Sistemul pensiilor private a fost introdus în 2008, an în care statul a hotărât să cedeze fondurilor de pensii private o parte a contribuțiilor sociale.

Contribuția unui salariat la sistemul de pensii are valoarea de 10,5% din venitul său brut. Această contribuție se împarte: 5,1% către fondul privat și 5,4% către fondul de stat.

Statul român a separat contribuția pentru fondul de pensii în acest fel, motivând acest lucru prin faptul că numărul de pensionari a crescut semnificativ față de numărul de salariați, că forța de muncă a migrat către alte țări și că acest fenomen a avut un impact serios asupra contribuțiilor. La toate acestea s-a adăugat și indicele demografic negativ (natalitatea scade sub numărul înregistrat de decese). Comportamentul reproductiv a suferit transformări importante în care fertilitatea cunoaște scăderi accentuate: în mod repetat se situează sub nivelul de înlocuire al generațiilor (o medie de 2,1 copii pentru fiecare familie).

Natura juridică a contribuției la sistemul de pensii nu a fost niciodată lămurită: nu este nici taxă și nici impozit. Din cauza acestui fapt, fracția aceasta din venitul realizat poate fi interpretată drept o obligație a salariatului de a împrumuta statul pe o durată foarte lungă.

Statul se află într-o poziție avantajoasă: valoarea acestui împrumut este returnată doar acelor salariați care ating vârsta pensionării (la nivel european există tendința oficială de a majora acest prag, pentru a se reduce numărul pensionarilor), fiind diminuată de-a lungul anilor. În modul cel mai clar se pot identifica ambele indicii drept un câștig incontestabil al statului de pe urma acestor contribuții obligatorii.

Administrarea privată a fondului de pensii înseamnă în mare parte bani de pensii, care ajung tot la stat. Fondurile de pensii sunt plasate în titluri de stat care înseamnă tot o formă de împrumut. Însă, în această situație, fondul de pensii privat încasează totuși o dobândă astfel încât devalorizarea sumei acumulate suferă o depreciere ceva mai mică decât cea a fondului de stat.

Avantajul teoretic al pensiei de stat este durată: suma calculată se plătește lunar pe toată durata vieții. În sistemul privat, cuvântul „pensie” ascunde un termen bancar: fond de economie. Acest fond se primește la împlinirea vârstei de pensionare sau sub forma unor tranșe eşalonate, de comun acord între pensionar și fondul de pensie privat.

Contribuabilul este înșelat în ambele situații, banii săi, împrumutați altora, producând avantaje, pe termen lung, străine interesului său.

O altă interpretare greșită a fondului de pensie înseamnă ștabela dintre generații. În mod fals este indus mecanismul conform căruia generația

TIMPUL ÎNSEAMNĂ BANI

actuală a salariaților plătește fondul de pensii despre care discută guvernul. Nimic mai greșit !!

După cum spuneam mai devreme, contribuțiile pentru pensie se depun pe întreaga durată de activitate a salariatului, reprezentând o fracție din valoarea muncii sale de zi cu zi:

"Contribuția la fondul de pensii este parte din contribuția individuală de asigurări sociale datorată la sistemul public de pensii", se stabilește în actul normativ.

Mecanismul financiar prin care statul se imprumută în fiecare lună de la fiecare salariat, în cele mai avantajoase condiții cu putință, este răstălmăcit și folosit ca propagandă pentru învrăjbirea întregii națiuni.

Folosind un tip similar de propagandă, fondul privat de pensii NN, se adresează, în luna aprilie, tuturor deponenților săi, urmărind în realitate să transmită un mesaj guvernanților: fondul de pensii privat înseamnă o proprietate în care contribuția fiecărui salariat poate fi identificată și monitorizată. Prin urmare, această formă de proprietate privată nu poate fi naționalizată.

O dovadă a neputinței guvernanților în privința pensiilor private se concretizează în *"Proiectul de lege privitor la organizarea și funcționarea pensiilor private"*, supus atenției publice la Ministerul Muncii, încă din 4 noiembrie 2016. O dezbatere care a rămas pierdută în birocrăția ministerială.

"Nu avem bani de salarii și de pensii"

Această afirmație trebuie înțeleasă cu mecanisme de plată diferite pentru cele două drepturi ale salariaților. În privința salariilor, guvernanții administrază doar sectorul bugetar. Referitor la pensii, bugetar sau nu, fostul salariat a cotizat la un sistem comun de protecție socială. Lipsa banilor pentru pensie nu poate însemna decât un singur lucru: împrumutul salariatului către statul român a fost deturnat de la destinația sa firească, așa cum a fost constituită de către stat.

Inexistența fondului de pensii înseamnă că aceste contribuții de lungă durată au fost deturnate și folosite în alte scopuri.

În luna februarie 2017, deficitul sistemului public de pensii (peste 7 miliarde de euro - conform cifrelor din programul politic PSD), atinge suma cumulată în fondurile de pensii private. Bani realii din sistemul privat sunt tentanți pentru orice guvern constrâns financiar.

Evoluția economică nu se materializează, promisiunile electorale rostogolesc angajamentele acestui an pentru începutul anului viitor, programul de guvernare prin care s-au câștigat alegerile nu poate fi respectat. Singura întrebare care se conturează, este:

Sub ce formă pot amenda cetățenii acestei țări un program de guvernare fictiv, iresponsabil ?

Costică Frimu- 8 septembrie 2017

CUI PLĂTIM NOI PENSII ȘI PENTRU CE ?

Consider neinspirată inserția în revistă a afirmațiilor lui Guran, care ... și el cu *mintea umbră de prea-mulți bani încasați din datul din gură*, la apărarea (fie și doar peiorativ) celor care, fără a fi contribuit cu vreun leu la oricare din fondurile de pensii, încasează enormele pensii speciale, doar pentru că au fost și sunt oportuniști.

Peiorația este însă îndoielnică, pentru că discursul invocă (și) restricția acestora de a face politică. Dar... de ce ar fi făcut-o ? Doar pentru a fura (ca mai toți politrucii) tot ce se poate fura în cursul unui mandat și a aranja ca lucrurile să fie la fel și "după" ? Iar pentru că au renunțat la furturi pentru salarii mult supradimensionate față de activitatea lor cotidiană, trebuie să li se dea când nu mai sunt în activitate (după 45 de ani !) tot ce s-au abținut să fure cât timp au fost activi ? Și unii din ei nici așa nu se pot abține, fură oricum, oricât, oricând (vezi cazul unui șef de jandarmi care a făcut cămătărie "la greu" chiar în activitate fiind, pe o poziție foarte bine plătită).

Cum să merite asemenea hahalere, incapabile a produce vreo valoare în lumea asta, venituri inimaginabile de cei care plătesc (cu) întregile lor vieți "contribuții" la fondurile de pensii ?

Acești oameni care au ales să nu facă nimic, nici măcar politică, să fie făcuți boieri cu (zeci de) mii de lei lunar, pentru aproape jumătate din viață ? Ei care, tineri fiind, se re-angajează tot la stat, pe funcții similare, cumulând pensiile grase cu salarii și mai grase ... cu binecuvântarea generoasă și blajină a guvernului unui "partid", pe care cei proști-dar-mulți l-au votat fără să știe de ce.

Nemernicul Vișinescu, gratulat de statul român și după '90 la fel ca pe vremea "ailaltă", nu a simțit decât că s-a schimbat aspectul banilor, căci pentru el au fost mereu destui și tot mai mulți.

Mulți alți foști torționari din pușcăriile în care au fost torturați mulți deținuți politici pe vremea lui Groza și lui Dej (și în perioada incipientă a tânărului Ceaușescu) au încasat pensii speciale și după 1989, dându-ne motive a ne întreba: pentru al'de Vișinescu Alexandru, Ficior Ioan Iosif, Cornoș Florian, Nicolschi Alexandru și multe, multe alte astfel de bestii trudește încă plebea din țara asta ?

Ce merite ale primarilor și consilierilor locali din toate comunele a avut în vedere actualul guvern pentru a le tripla salariile ? Că putea lenea în toate satele și aspectul majorității localităților rurale e ca pe vremea când dădeau tătarii iar localnicii pârjoleau totul și otrăveau fântânile.

Cresc bălăriile cât un stat de om pe pământurile pe care se obțineau cândva 2+1 recolte pe an (1 pentru animale). Tinerii de la țară sunt mai toți în Italia, Spania și Anglia, de bine ce le-a fost cu noua stăpânire care azi își permite să platească salarii întreite în primării și prefecturi, ca să nu amintim aici salariile parlamentarilor - mostre de tupeu, izvorât din nesimțire crasă. Toți aceștia alcătuiesc o adunătură de psihoze putrede - obiecte ale codurilor penale, subiecte ale dosarelor penale de toate felurile și clienți statornici ai judecătorilor, tribunalelor, curților de apel și altor instituții ale justiției.

Cei care au ramas în țară sunt prea "lestați" cu țuici electorale și PET-uri cu bere electorală ieftină, cumpărate din pomeni (venituri minime) încasate de la guverne generoase ... pe banii celor care muncesc cu adevărat.

În altă ordine de idei, deși sunt în totală opoziție cu Olguța (*nota redacției, Lia Olguța Vasilescu, ministrul Muncii*), susțin inițiativa de limitare a *indemnizațiilor* pentru tinerele mame relativ bogate, ele nefiind nici pe departe singurele capabile de așa performanță. **8500** lei este *mult peste nevoile unei mame, chiar cu 5 copii*. E rușinos ca până acum asemenea femei (?) au manifestat o atât de mare nesimțire încât să încaseze (uneori mult) mai mult, deși copiii lor au aceleași nevoi cu ai femeilor cu salarii decente. Unde e solidaritatea feminină a speciei homo sapiens ? Sunt atâtea femei mai puțin norocoase, care, în situații identice, nu primesc de la stat absolut nimic, deși copiii lor ar trebui ca, măcar prin naștere să fie "la fel de egali" cu ai femeilor nejustificat de prea bine plătite !

SĂ NU UITĂM CĂ ACESTE "INDEMNIZAȚII" NU SE ACORDĂ PE PRINCIPIUL CONTRIBUTIVITĂȚII !

Ion Popescu - 1 septembrie 2017

ALBĂ SAU NEAGRĂ ?

"S.I.C. TRANSIT GLORIA MUNDI"
Așa trece gloria lumii

SPĂNU IONUȚ CEZAR
imagine preluată de la
www.ucv.ro

"Vă asigur că Universitatea din Craiova, sub conducerea mea, va deveni instituția care își respectă angajații pentru că numai așa poate avea atributul de universitate demnă de respect."

S.I.C. - răspuns parțial,
întrebarea 1,
politica financiară

DEMNITATEA RĂSPUNDERII

Rectorul reprezintă universitatea. Se înțelege din declarația sa că universitatea își respectă angajații, "pentru că numai așa ..."

Contactul universității (al rectorului) cu angajații universității (adică reprezentanții acestora, sindicaliști) tinde să devină facultativ. Comisia Paritară, structură dedicată acestui contact, cunoaște o activitate redusă, aflată la buna dispoziție a conducerii. Sub actuala conducere, justificarea activității C.P. se reduce la informări de natură financiară iar data convocării comisiei trebuia corelată cu rectificarea bugetară.

De ce? Este simplu: pentru că AȘA SE VREA!!

Adevărul este că angajatorul nu a respectat frecvența lucrărilor Comisiei Paritare. Rectorul ocolește această comisie care îl obligă oarecum să facă față răspunderii funcției ocupate. Întrebările care îl deranjează trebuie ocolite, împrejurările în care acestea îi sunt adresate trebuie amânate. Totul se rezumă la factorul timp, amânările se rostogolesc de la o promisiune la alta.

Neștiute sunt presiunile la care rectorul îi supune pe cei care au solicitat în scris recuperarea datoriei instituției. Necunoscute sunt argumentele cu care a încercat să oprească executarea silită a universității.

Tot așa de neștiute îi sunt și lui acțiunile care vor urma: universitatea va pierde sume inutile drept comisioane achitate către executori. Va fi vina salariaților? Încă nu am înțeles ce înseamnă "asumarea" declarată de rector în această privință. Ce înseamnă concret că rectorul își asumă întârzierea drepturilor salariale stabilind o altă dată? Caut să înțeleg strategia financiară: este incoerentă, sunt neputincios!! Una se declară și alta se întâmplă. Informația circula dezordonat ...

"Eu cred că este profund nociv ca, în conducerea unei universități, cel puțin rectorul, să spunem, dacă nu chiar și ceilalți din administrația centrală să aibă funcții politice importante, să fie politicieni activi. **Nu doar că este o invitație permanentă la coruperea sistemului**, dar pur și simplu nu ai timp să faci serios și activitate politică în Parlament sau în partid, și să fii și profesor care conduce o universitate sau are doctoranzi și așa mai departe.

Cineva care deține o funcție politică importantă inevitabil va transforma universitatea într-o cutie de rezonanță a anumitor idei politice. Acest lucru va împiedica universitatea să funcționeze ca un mediu în care ideile să fie prezentate, examinate și criticate în mod obiectiv" fostul Ministru al Educației, Prof. Mircea Dumitru

DIMENSIUNEA DEMNITĂȚII

Demnitatea instituției a constituit o eternă dilemă. Astăzi demnitatea înseamnă numai o apreciere raportată la interlocutor.

"Lucrezi la Universitate? Da? Bravo!"

Cei care cunosc activitatea universității "din interior" au o părere diferită de cei care o văd și o apreciază "din afară". Totul ține de punctul de referință și interesul observatorului care face această evaluare. Căci una este să fii rectorul acestei universități, să declari numai considerente care țin de imaginea instituției pe care o reprezintă, iar alta este atitudinea pe care o adopți față de cei care își cer drepturile universității, pentru obligațiile pe care aceasta se presupune că le-ar îndeplini, conform legii.

Neajunsurile în raportul dintre angajat și angajator au fost totdeauna mascate sau înăbușite, după caz sau după posibilități. Eu apreciez tocmai aceste cazuri izolate o manifestare a demnității.

Nu identific demnitatea cu o funcție ci cu o atitudine. Voi continua să cred că demnitatea este o constantă, forma ei de manifestare poate însemna ostilitate sau susținere, raportată la un set constant de principii.

"Respectul" neștiut cu care rectorul (universitatea) își tratează angajații trebuie făcut public? Și dacă Demnitatea aceea declarată urmează să dispară în timp? Ce se întâmplă atunci când dispare chiar demnitatea universității? Care va rămâne atributul universității?

Lipsa de organizare în activitatea universității este cunoscută, în primul rând, de către salariații săi.

Aceștia nu se sfiesc să identifice feudalismul universitar (decanii fac ce vor, directorii la fel, urmează șefii ...). În feudalism demnitatea nu avea rang de cinste nici măcar în rândul seniorilor, cu atât mai puțin în următoarele structuri ale societății. Am evoluat?

Întreb și caut în jurul meu oameni care să îmi descrie forma de manifestare a demnității universității în exemple pe care să le înțeleg și eu: sub ce formă se manifestă această demnitate?

Un etalon al evaluării activității rectorului ar putea fi regretul. Este greu de consemnat regretul (nu pot să cred!!) după rectorul precedent: era mai corect, mi se spune. În mod inimaginabil, jaful la care am asitat în mandatul trecut este apreciat drept o manieră de conducere mai apreciată decât cea actuală.

De ce? Repet: pentru că ERA MAI CORECT.

Credeți sau nu, tocmai această contradicție de termeni și "înțelegere" îmi lămurește pe deplin natura dilemei, în fața căreia mă voi opune din nou:

"Mai bine taci! Este pentru binele universității..."

Știu că respectul pentru universitate nu vine numai din partea salariaților: studenții au propria percepție, pensionarii universității înțeleg și ei în felul lor acest respect (bine că am scăpat). Exemplele pot continua.

Popescu Mugurel -17 septembrie 2017

PRINTRE TICĂLOȘI

PROSPERITATEA TICĂLOSULUI

Având în vedere realitatea românească, fiecare dintre noi ne punem această întrebare. Din păcate, nu este o întrebare retorică, deoarece vedem zilnic tot felul de ticăloși ce o duc bine, în palate somptuoase, cu mașini de lux și milioane de euro în conturi din paradisuri fiscale, ba chiar, având funcții importante în instituții ale statului (despre o parte din bestiarul ticălosului am mai scris în ziarul Adevărul, din 6 și 13 septembrie 2014).

Totuși, întrebarea nu este proprie numai românilor: o regăsim mereu de-a lungul istoriei Europei, reluată de Leibniz, Machiavelli, Platon sau Socrate. Explicația este că ticăloși au existat și pe vremea lor, după cum vor mai exista și în viitor, căci lipsa fibrei morale este la fel de veche ca și omul.

Nu vreau totuși să susțin că omul ar fi rău de la natură (după cum susține Hobbes), dimpotrivă, sunt ferm convins că omul este bun de la natură, adică atunci când se ivesc pe lume toți oamenii sunt la fel de buni, la fel de dreپți sau la fel de frumoși.

Ajung acum la condiția ticălosului. Reiau întrebarea, o pun sub forma unei condiții de posibilitate, adică

„cum este posibil ca cei ticăloși să prospere?”,

și am în vedere acele condiții care sunt necesare (sau suficiente, sau necesare și suficiente) pentru existența ticălosului prosper. Se pare că ticălosul este prosper dat fiind faptul că este mult mai ușor să mintă decât să spună adevărul, mult mai simplu să fure, decât să muncească, mult mai eficient (pentru el) să facă fărâdelegi, decât să respecte legile juridice sau morale.

Ajuns aici, să notăm un lucru interesant.

Ticălosul prosper este cel lipsit de fibră morală, adică cel care nu ține nicidecum să fie bun, drept, corect, într-un cuvânt virtuos (ca să mă folosesc din nou de terminologia lui Aristotel). Or, acest lucru îl face nu pentru că așa s-a născut, ci pentru că așa vede în jurul său, așa îi spun părinții și prietenii etc.

Așa cum multe specii de animale trăiesc împreună în sute sau mii de exemplare, formând roiuri, bancuri, cete, turme etc., tot la fel ticăloșii au ființat numai împreună.

Ei nu au identitate personală, proprie fiecărui individ în parte, ci preiau identitatea grupului de ticăloși din care fac parte.

Ei nu sunt nimic în afara grupului, nu au ființă în afara grupului, ci numai în interior.

Mai mult, din acest punct de vedere, ei par un fel de viruși, ce au existență latentă dacă sunt scoși din mediul lor ticăloșit, și imediat devin vii (adică încep să mintă, să fure, să comită infracțiuni) atunci când sunt în interiorul grupului. Din ferică, o societate democratică, chiar și una tânără cum este cea românească, are antidotul perfect, are medicamentul adecvat pentru aceste ființe gregare - justiția.

Este posibil ca cititorii noștri să obiecteze că lipsa fibrei morale ar putea explica ticăloșia, dar nu și prosperitatea, bogăția ori luxul celor ticăloși.

ADRIAN NIȚĂ

Într-adevăr, lipsa fibrei morale trimite mai direct la obiectul ticăloșiei decât la condiția de posibilitate a ticălosului prosper. După mine, cel puțin în România (deși, îmi închipui că așa este cazul și în unele țări africane sau sud-americe), ticălosul prosper este posibil datorită gregarității.

Chiar dacă acum, în 2017, s-ar părea că nu mai e nimic de făcut în România, în sensul că infecția s-a întins uluitor de mult pe corpul bolnav al României, societatea va ști întotdeauna cum să se apere de ticăloși.

Adrian Niță - 7 septembrie 2017
sursa: adevarul.ro

Nota redacției:

GREGĂR

I. *adj.* (despre animale) care trăiește în cete, în grupuri compacte. ♦ (fig.) spirit ~ = spirit de turmă, atitudine de supunere oarbă.

II. *s. m.* 1. membru al unei fracțiuni politice, al unei organizații, lipsit de orice inițiativă autonomă

Oamenii se vând în grup sau la bucată?
CINE vinde? CINE cumpără?

PATRONUL BUGETAR

GREVA FOAMEI— Universitatea Vasile Alecsandri din Bacău

MARIUS STAMATE

Profesorul universitar Marius Stamate, de la Universitatea Vasile Alecsandri din Bacău, a ales să recurgă la acest gest chiar în Universitate.

Prof. univ. dr. ing. Marius Stamate, de la Facultatea de Inginerie a Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău, a ales vineri să recurgă la greva foamei pe termen nederminat.

Profesorului universitar Marius Stamate i s-au redus, treptat, orele de predare a Fizicii la Facultatea de Inginerie, și, sustine el, la începutul acestui an universitar, i se pregătește debarcarea din institutia de învățământ superior. Profesorul bacăuan îl acuza pe fostul rector, Valentin Nedeff (acum președintele Senatului Universității „Vasile Alecsandri”) că are „o agenda ascunsă, prin care desparte în <bune> și <rele> toate cadrele didactice, în funcție de servilismul lor. În continuare, toate jocurile sunt făcute de Valentin Nedeff, actualul rector, Carol Schnakovszky, nefiind decât o marioneta al lui Nedeff.

Disciplina Fizica este marginalizată iar profesorii, de exemplu Gabriel Lazar, nu sunt lasați să reprezinte unitatea de învățământ bacăuană în străinătate.”

Profesorul Marius Stamate are o listă de 20 de revendicări printre care se numără și „restructurarea departamentelor/facultăților pe principiul funcționării eficiente și reducerea structurilor artificiale create numai pentru a avea funcții de conducere”.

În acest moment, în Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău sunt 60 de posturi de conducere la 178 de cadre didactice (cu indemnizațiile financiare de conducere). Marius Stamate cere și demisia liderului de sindicat pe universitate, Ioan Cristea, pentru „nereprezentarea reală a intereselor salariaților”.

În primăvara acestui an, Costica Lupu, directorul de pregătire didactică din cadrul Universității „Vasile Alecsandri”, a fost arestat pentru luare de mită.

sursa: hotnews.ro

LISTA REVENDICĂRILOR

1. Restaurarea meritocrației ca fundament al activității academice;
2. Promovarea excelenței în activitatea didactică și în cercetare;
3. Reinstaurarea climatului academic și a respectului drepturilor fundamentale inclusiv cel al muncii;
4. Eliminarea îngrădirii dreptului la muncă prin reintroducerea în planurile de învățământ pe 2017-2018 a disciplinelor predate mine și de colegii mei timp de 4-27 ani care se regăsesc în

standardele ARACIS ((Fizică 1, Fizică 2, Surse de radiații și tehnici de protecție, Sisteme Informatic Geografice, Fizica Mediului, Climatologie) și pe baza cărora s-au obținut grade didactice de profesor și conferențiar și acreditări ale multor programe de studii universitare de licență și master.

5. Respectarea normelor ARACIS (refacerea planurilor de învățământ în conformitate cu cele care au fost aprobate de ARACIS, procesul de îmbunătățire al acestora să fie unul real și nu unul bazat pe eliminarea discreționară a cursurilor ținute de cadre didactice indezirabile conducerii);

6. Identificarea de soluții financiare reale astfel încât studenții să absolve programele de studii (licență și master) pentru care au optat la admitere;

7. Promovarea unei relații student-profesor bazate pe respect reciproc;

8. Respectarea voinței studenților cu privire la programele de studii pe care doresc să le urmeze din oferta educațională disponibilă;

9. Restaurarea unui climat de încredere;

10. Organizarea de alegeri libere fără constrângeri și manipulări de culise;

11. Refacerea structurii decizionale corecte a universității;

12. Reanalizarea politicii financiare pentru utilizarea judicioasă a fondurilor;

13. Plata orelor suplimentare susținute de cadrele didactice;

14. Refacerea transparenței decizionale a managementului la nivel de universitate și facultate;

15. Respectarea legislației în domeniul educației (Legea Educației Naționale nr. 1/2011, Legea privind buna conduită în cercetarea științifică nr. 206/2004, etc.);

16. Eliminarea actului de conducere centralizat, netransparent, clientelar și obedient;

17. Restructurarea departamentelor/facultăților pe principiul funcționării eficiente și reducerea structurilor artificiale create numai pentru a avea funcții de conducere (sunt peste 60 de posturi de conducere la 178 cadre didactice).

18. Demisia actualei Comisii de Etică pentru nerespectarea legislației naționale și înlocuirea acesteia cu o comisie funcțională și independentă care să analizeze real și obiectiv toate suspiciunile semnalate;

19. Demisia Liderului de Sindicat din Universitatea Vasile Alecsandri din Bacău pentru nereprezentarea reală a intereselor salariaților;

20. Demisia Decanului Facultății de Inginerie și Președintelui Senatului, Universitatea Vasile Alecsandri din Bacău, direct răspunzători pentru situația descrisă.

continuarea în pagina 22

PATRONUL BUGETAR

UNIVERSITATEA A.I.CUZA - IAȘI

Cum s-a angajat fiul lui Tudorel Toader la Universitatea la care tatăl său este rector.

Ministerul Educației face o anchetă

Ministerul Educației verifică modul în care fiul ministrului Justiției s-a angajat ca asistent la Universitatea 'Alexandru Ioan Cuza' din Iași. Jurnaliștii ieșeni susțin că metodologia de concurs a fost schimbată, tocmai pentru ca Ionuț Toader să-și găsească un loc de muncă în instituția unde rector a fost tatăl său. Ministrul spune însă că acest lucru nu e adevărat.

Jurnaliștii ieșeni au dezvăluit că **Ionuț Alexandru Toader** s-a angajat ca asistent la Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, în condițiile în care codul de etica al Universității interzice angajarea rudelor.

Tatăl lui, **Tudorel Toader**, este rectorul instituției, chiar dacă e suspendat pe perioada în care conduce ministerul Justiției.

În plus, au arătat, jurnaliștii, Senatul Universității a schimbat metodologia de concurs astfel încât Alexandru Toader să se poată înscrie. Pentru postul de asistent universitar la Drept Civil, Toader junior avea nevoie de doctorat în Drept Civil, nu în Drept Penal.

Condiția a fost eliminată însă de Senatul Universității. Fiul ministrului Justiției a candidat singur și a câștigat.

"Nu pot participa la concursuri de angajare persoane ale căror rude exercită funcții de conducere. Pe perioada concursului, prof. univ. dr. Tudorel Toader nu a exercitat funcția de rector al Universității, fiind suspendat. La nivel național, Legea Educației nu are prevederi care să restricționeze accesul la posturi didactice membrilor familiei", a precizat Universitatea din Iași.

Ministrul Justiției a făcut și el precizări pe Facebook: "Ionuț Alexandru Toader este notar public începând din 2011, asistent universitar la Facultatea de Drept din cadrul Universității Petre Andrei din Iași, începând din 2013 și doctor în drept penal, din 2016. Pentru ocuparea postului de asistent universitar este necesar titlul științific de doctor în domeniul drept !", a precizat ministrul Justiției.

Cu toate acestea, Ministerul Educației a dispus verificări la Universitate, privind angajarea fiului lui Tudorel Toader.

sursa: știri.tvr.ro

SUSPECTAT DE ȘPAGĂ - UNIVERSITATEA TEHNICĂ CLUJ-NAPOCA

Profesorul **Ioan Ardelean** de la Universitatea Tehnică Cluj-Napoca a fost reținut pentru 24 de ore după ce sâmbătă, 2 septembrie, a fost prins în flagrant delict în timp de lua mită de la studenți. „*Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj a decis reținerea pentru 24 de ore a clientului meu pentru luare de mită, acesta având calitatea de suspect, nu de inculpat, alături de alte 11 persoane care au aceeași calitate în dosar. Din punctul meu de vedere, deoarece nu există probe care să atragă punerea în mișcare a acțiunii penale față de clientul meu, nu cred că se poate dispune o altă măsură preventivă. Cert este că adevărul va ieși la iveală. Să vedem ce probe vor mai aduce procurorii de caz. Nu există niciun martor la dosar, doar suspecti. Vom contesta reținerea*”, a declarat **Alexandru Rîșniță**, avocatul profesorului Ioan Ardelean, citat de Mediafax.

Potrivit sursei citate, avocatul a mai afirmat că în dosarul clientului său nu există niciun martor, ci doar mai mulți suspecti. Ioan Ardelean va fi prezentat instanței cu propunere de arestare preventivă pentru luare de mită, anunță news.ro. În biroul universitarului, ofițerii Direcției Generale Anticorupție au găsit, în urma perchezițiilor de ieri, două mii de euro în bancnote de câte 50 de euro, dar și mai multe plicuri cu numele unor studenți.

Sursa citată mai sus susține că profesorul Ardelean a recunoscut că studenții i-au lăsat bani, afirmând că i-a ajutat și consultat în diferite ocazii. Profesorul Ardelean predă cursuri la **Facultatea de Mecanică a UTCN**, Departamentul de Mecatronică și Dinamica Mașinilor.

Acesta este acuzat de luare de mită.

sursa: adevarul.ro

AUTONOMIA UNIVERSITARĂ

ÎNTRE PREROGATIVA LEGISLATIVĂ ȘI REALITATE

Pentru a înțelege, într-un sfârșit, toți managerii universităților ce înseamnă cu adevărat „AUTONOMIA UNIVERSITARĂ” și care este contextul legal în care se încadrează, sunt nevoit să fac o mică incursiune în Legea Educației Naționale (forma sintetică pentru data 2016-11-29):

“Art. 121 - Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului este autoritate publică și este abilitat să urmărească, să controleze aplicarea și respectarea reglementărilor legale în domeniul învățământului superior și să aplice, dacă este cazul, sancțiuni. De asemenea, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului controlează modul în care universitățile își exercită **autonomia universitară**, își asumă misiunea generală și pe cea proprie și își exercită răspunderea publică.

Art. 123 - (1) Autonomia universitară este garantată prin Constituție. Libertatea academică este garantată prin lege. Instituțiile de învățământ superior se organizează și funcționează independent de orice ingerințe ideologice, politice sau religioase.

(2) Autonomia universitară dă dreptul comunității universitare să își stabilească misiunea proprie, strategia instituțională, structura, activitățile, organizarea și funcționarea proprie, gestionarea resurselor materiale și umane, cu respectarea strictă a legislației în vigoare.

(3) Aspectele fundamentale ale autonomiei universitare se exprimă în Carta universitară, aprobată de senatul universitar, în concordanță strictă cu legislația în vigoare.

(4) Autonomia universitară se exercită numai cu condiția asumării răspunderii publice.

Art. 213 - (1) Senatul universitar reprezintă comunitatea universitară și este cel mai înalt for de decizie și deliberare la nivelul universității.

(2) Atribuțiile senatului universitar sunt următoarele:

a) garantează libertatea academică și autonomia universitară. “

Din textul de lege citat reiese foarte clar faptul că, forurile responsabile din universități (Consiliul de Administrație și Senatul Universitar) au obligația emiterii de hotărâri numai „cu respectarea strictă a legislației în vigoare” și „cu condiția asumării răspunderii publice”.

Cu toate că în Monitorul Oficial al României nr. 876 din 2 noiembrie 2016 a fost publicată Legea nr. 193/2016 pentru completarea Legii-cadru nr. 284/2010, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, precum și pentru stabilirea unor măsuri fiscal-bugetare, fiind introdus art. 19¹, conform căruia:

„Art. 19—(1) Personalul care deține titlul științific de doctor, indiferent de data obținerii acestuia, beneficiază de un spor de 15% din salariul de bază/solda funcției de bază/salariul funcției de bază/indemnizația de încadrare ...”

unele universități din țară au **considerat faptul că, în baza autonomiei universitare își pot permite să „legifereze” în afara legii, prin adoptarea unor Hotărâri de Senat, pe baza unei propuneri avizate de către Consiliul de**

Administrație, prin care s-a decis faptul că, toate sporurile, indemnizațiile și alte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, să se acorde, începând cu luna ianuarie 2017, în același cuantum cu cel stabilit pentru luna decembrie 2016.

Cu totul surprinzător este faptul că, deși aceste Hotărâri de Senat – ILEGALE – au fost emise în luna februarie 2017, cu referire la salarizarea personalului universităților respective începând cu 1 ianuarie 2017, nealocarea corectă a sporului de doctorat s-a operat încă din luna august 2016. Salarizarea personalului didactic, începând cu luna august 2016, a fost decisă arbitrar prin acordarea sporului de doctorat în cuantumuri diferite, cuprinse între 8 și 12%, fără nicio logică, bază legală sau informare, așa cum s-a alocat și cuantumul salariului diferențiat (ex.: 24% în loc de 30%).

Pentru a se mima legalitatea „ilegalităților” comise, aceste universități au emis și Decizii ale Rectorilor (două, succesive, în august 2016 și februarie 2017), conform cărora **s-a stabilit un spor de doctorat (sumă compensatorie) în cuantum cuprins între 8 și 12%, în loc de 15%, iar salariul diferențiat pentru conducere de doctorat în cuantum de 24%, în loc de 30%.**

Ignorarea legislației în vigoare privind salarizarea personalului didactic din aceste universități încalcă flagrant și Art. 11 și 38 din **Codul Muncii**, actualizat 2017 (Legea nr. 53/2003), unde este specificat foarte limpede:

„**Art. 11** - Clauzele contractului individual de muncă nu pot conține prevederi contrare sau drepturi sub nivelul minim stabilit prin acte normative ori prin contracte colective de muncă.

Art. 38 - Salariații nu pot renunța la drepturile ce le sunt recunoscute prin lege. Orice tranzacție prin care se urmărește renunțarea la drepturile recunoscute de lege salariaților sau limitarea acestor drepturi este lovită de nulitate.”

Pe cale de consecință, atât Art. 11, cât și Art. 38 din Codul Muncii anulează ilegalitățile din Deciziile Rectorilor. „Norocul” cadrelor didactice din învățământul superior a venit de la Legiuitor, care, prin noua Lege a salarizării, intrată în vigoare cu 1 iulie 2017, stabilește ca valoare a sporului de doctorat o sumă fixă de 725 lei, adică jumătate din salariul minim pe economie, indiferent de gradul didactic sau tranșa de vechime. Mă simt nevoit să repet câteva fraze publicate acum un an în Revista Tribuna învățământului, care – din păcate – sunt de mare actualitate și astăzi:

„**Învățământul este o prioritate națională!**” – a devenit, de mult timp, o simplă declarație, niște vorbe, acolo, uitate prin toate variantele legislative ale oricărui guverne, pentru că toți, fără excepții, au vrut să ne convingă de virtutea lor națională, de dragostea lor de țară, de interesul pentru viitorul acestei nații, dar niciun prim-ministru, niciun ministru de resort, niciun președinte de țară n-a aplicat sau n-a luat nicio atitudine pentru nerespectarea articolului care prevede alocarea a 6% din PIB pentru învățământ (Art. 8 – Legea Educației Naționale – 2011).

În baza autonomiei universitare, cei mai mulți dintre conducătorii universităților, împreună

AUTONOMIA UNIVERSITARĂ

cu senatele acestora, fac exact ceea ce vor, uitând – cu bună știință – faptul că libertatea lor decizională este posibilă numai, subliniez, numai între limitele impuse prin lege.

Chiar niciunul dintre conducătorii noștri – din minister, din guvern, din parlament – nu simte gradul de diluare a învățământului românesc?

Nu simte nimeni durerea părinților care-și plâng copiii plecați prin țări străine, obligați la dezrădăcinare de diluarea masivă a conștiinței de neam?

De peste 20 de ani, cam toate au început să se inverseze: respectul față de rude, colegi, prieteni – față de semenii, în general – a devenit un "păcat" național, în timp ce ura, dezgustul, bătaia de joc, minciuna, denunțul calomnios au căpătat "valoarea" de "educație supremă", devenind emblema unei "elite" superioare, îndreptățită să spună orice, oricui și oricând, dar, mai ales, să "facă" absolut orice, oricui și oricând pentru că vrea și poate.

Încet-încet, călit în "lupte" sindicale și "dialoguri" sterile cu mai toți vremelnicii noștri conducători – de țară, de guvern, de ministere – am înțeles ceea ce ei n-au vrut să accepte niciodată: noi – dascălii, medicii, cercetătorii, noi – făuritorii existenței viitorului țării, noi – născătorii de generații cu minte sănătoasă în trup sănătos, pentru asigurarea unei nații prospere, suntem pedepsiți atunci când gândim, când criticăm ..."

În cei mai bine de șase ani scurși de la intrarea în vigoare a Legii Educației Naționale, nu am auzit niciun ministru al educației care să lupte pentru alocarea a 6% din P.I.B. educației, măcar de dragul respectării legii, dacă nu de dragul bunei funcționări a sistemului de educație.

Avem pretenția să crească salariile în învățământ, să fie tentantă profesia de dascăl, să atragem tinerii în sistem, dar nu ne punem întrebarea:

Oare care sunt pașii de urmat pentru a realiza toate aceste necesități vitale?

Dacă, în continuare, sintagma „**Învățământul este o prioritate națională**” va rămâne un simplu slogan, invocat ciclic de către politicieni, în preajma campaniilor electorale, fără a se respecta prevederile legale privind alocările bugetare pentru învățământ, fără a se încheia parteneriate cu mediul socio-economic privat, vom rămâne cu aceleași probleme vitale nerezolvate, iar învățământul românesc va intra în colaps.

Trebuie să conștientizăm, într-un final, faptul că această țară va dăinui atâta timp cât în școlile ei vor exista dascăli cu har, apreciați la justa lor valoare, școli prin care vor trece elevi și studenți, care doresc să devină OAMENI EDUCAȚI, nu „șmecheri de cartier”!

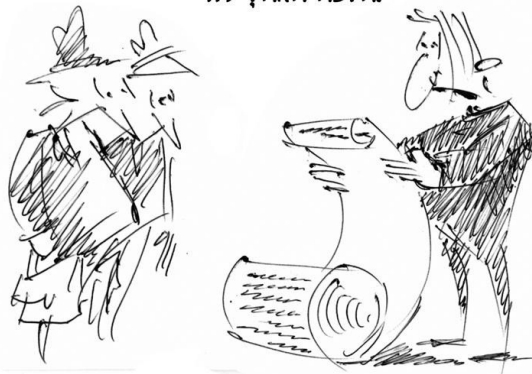
Poate că cea mai mare parte dintre dascălii din România nu sunt atât de inteligenți pe cât și-ar dori, dar sigur nu sunt proști!

Prof.univ.dr.ing.

Gheorghe – Constantin IONESCU,

16 august 2017

O PARTE DIN LUCRURILE CARE TREBUIE SĂ SE SCHIMBE ÎN ȚARA ASTA!

sursa: www.curierul-national.ro

SĂ SE SCHIMBE !!

Nu e glumă, ci bășcălie din partea unei adunături de hoți împotriva nației genitoare. Unii needucați îi tratează pe cei înalt-educați la fel ca pe cei complet ignoranți. Pe bună dreptate, căci între un înțelept care tace și un prost care vorbește nu e nici o diferență.

Este triumful prostiei în fața inteligenței.

Lumea de astăzi s-ar putea schimba doar dacă deșteptii s-ar deștepta în viitorul foarte apropiat.

Dupa atâția stimuli, în 28 de ani este de așteptat ca intelectualii neoași să reacționeze pentru a împiedica decăderea nației până la nivelul actual, la care deja nu mai poate ajunge nicio mână salvatoare.

Intelectualitatea română a rămas însă inertă, *marii domni profesori și academicieni au închis ochii* (din păcate nu întru eternitate) mulțumindu-se cu legea 315/2003 și apoi lefuri triplate cu varii sporuri și suplimentate încercuit cu "cercetări", care i-au îndestulat financiar și i-au determinat (firește) a se crede veritabili savanți, lasând liber accesul la putere prostiei și nesimțirii crase.

"Un nebun aruncă o piatră în baltă și zece deștepti nu o pot scoate!"

OPTIMISM: *chiar adunați în cete, hoții pot fi învinși de deșteptii acestei nații (câți mai sunt) folosind tocmai carențele unor legi făcute prost de proști care au vizat doar legiferarea fărâdelegilor.*

Profesorii de drept, de economie, de sociologie și de studii politice de niveluri înalte ar putea aplica, în sfârșit, cu folos, rezultatele cercetărilor pentru care au primit în conturile personale sume incomprehensibile majorității contribuabililor.

Ion Popescu– 15 septembrie 2017

SIRENA SINDICALĂ

pagină dedicată exclusiv evenimentelor sindicale

SEPTEMBRIE - 2017

Liderii Federației Sindicatelor Libere din Învățământ (FSLI) anunță că decid demararea protestelor începând din 2 octombrie 2017, dacă Guvernul nu este dispus să rezolve anumite probleme semnalate, cum ar fi **calculul sporurilor salariale, plata sentințelor judecătorești și creșterea salariilor din 2018.**

Primele acțiuni vor viza pichetarea tuturor prefecturilor, apoi pichetarea Guvernului, în zilele de 4 și 5 octombrie 2017. *"Membrii de sindicat reclamă faptul că sporurile salariale se calculează prin raportare la salariile de bază de anul trecut, ceea ce conduce la obținerea unor venituri salariale mai mici decât ar trebui de fapt. Concret, angajații din învățământ pierd, în medie, peste 3 la suta din venitul brut, iar procentul poate fi mai mare, dacă au mai multe sporuri"*, se arată în comunicat. De asemenea, sindicaliștii vor ca la rectificarea bugetară, Executivul să găsească soluții pentru plata sumelor care li se cuvin.

sursa: www.ziare.com

C.N.S.L.R. - Frăția amenință cu declanșarea unor acțiuni de protest, inclusiv grevă generală, dacă până la 1 noiembrie 2017 autoritățile nu vor accepta propunerile sindicaliștilor de modificare a Legii dialogului social și nu vor renunța la trecerea contribuțiilor sociale de la angajator la angajat, începând cu 1 ianuarie 2018. *"Consiliul Național al CNSLR - Frăția (...) și-a manifestat profunda nemulțumire față de propunerile formulate de către Ministerul Dialogului Social. Atât CNSLR - Frăția, cât și celelalte confederații sindicale semnatare ale unui punct de vedere comun în ceea ce privește abordarea acestei legislații, consideră că propunerile formulate de partea sindicală sunt în acord cu necesitatea corelării echilibrului relațiilor de muncă, absolut necesare asigurării dezvoltării sociale și economice a României"*, se arată într-un comunicat al Confederației sindicale.

sursa: www.ziare.com

CONDUCERE ILEGALĂ LA ROMAT S.A.

Cineva ne-a întrebat de ce afirmăm că avem conducere ilegală. Iată de ce:

Consiliul de Administrație este numit pe 4 ani de către Ministerul Transporturilor, în baza unui plan de management.

Directorul general trebuie numit de către Consiliul de Administrație, în urma unei selecții făcute de către o firmă autorizată și trebuie să prezinte o scrisoare de intenție în care să menționeze cum va îndeplini cerințele contractului de mandat întocmit de CA (conform Ordonanței 109/legea 111).

Contractul de mandat este scrisoarea de așteptări (făcută de Ministerul Transporturilor) pe care trebuie s-o primească fiecare candidat pentru o funcție în CA, aceasta devenind pentru câștigătorii concursului/selecției contractul de mandat obligatoriu, atât pentru directorul general, cât și pentru CA. Acest contract de mandat trebuie să conțină planul/sarcinile pe următorii ani. În conformitate cu legea, CA este compus din 5-7 membri, dintre care o persoană reprezintă Ministerul Transporturilor, o persoană reprezintă Ministerul Finanțelor, iar celelalte persoane trebuie să aibă pregătire și experiență în domeniul în care urmează să activeze.

Legea prevede anumite criterii de selecție.

Directorul general ar fi trebuit selectat în baza contractului de mandat al CA, contract pe care era obligat să-l respecte /să-l aplice.

În acest moment, ROMATSA are un CA fără contract de mandat, un CA numit clientelar, care nu are absolut nicio sarcină/țintă în ceea ce privește politica pe termen scurt/mediu/lung a instituției, iar directorul general – la fel. De aceea conducerea ROMATSA (atât CA, cât și directorul general) este ilegală, neîndeplinind niciuna dintre condițiile specificate în lege. Au fost numiți abuziv, aleatoriu, politic, pe alte criterii față de cele pe care le prevede legea.

Atât CA (toți cei din CA), cât și directorul general sunt provizorii. Este ilegal ca toți să fie provizorii și să nu existe contract de mandat.

Practic ei doar incasează bani, fără a avea vreo sarcină/țintă obligatorie. În cazul în care ar avea contract de mandat, ar fi obligați să-l respecte, iar pentru neîndeplinirea sarcinilor din contract ar putea fi trași la răspundere sau demisi de către Ministerul Transporturilor. Neavând nicio sarcină, Ministerul Transporturilor nu-i poate acuza că nu și-au îndeplinit sarcinile.

**Singura „sarcină” îndeplinită cu sânguință
este de a-și încasa banii pentru sarcinile pe care nu le au.**

BACALAUREAT

CRISTIAN TUDOR POPESCU - 2013

Sutele de mii de tineri care au picat bacul în ultimii ani configurează o „bulă” socială cu un potențial de proporții al răului. Cea mai mare parte din cei care nu au reușit din prima pur și simplu n-au vrut să învețe, declarându-se înșiși prea ocupați cu distracția. Literatura, gramatica, matematica sau istoria li se par acestor viitori cetățeni de nădejde ai patriei noastre niște aiureli obositoare și inutile.

Cultura nu mai reprezintă o valoare în societatea românească. A reprezentat, în comunism, fie ca instrument de propagandă, fie ca formă de rezistență, fie ca modalitate de îmbunătățire a omului în singurătatea nopții totalitare. În postcomunismul românesc, cultura-propagandă și cultura-rezistență practic au dispărut, iar acum cultura sufletului bun a ajuns în faza descompunerii accelerate.

Cultura sufletului bun e dincolo de acel pragmatic și imediat „ai carte, ai parte”.

Cineva care l-a citit cu adevărat pe Eminescu, un spectator al pieselor lui Shakespeare și Caragiale, un cunoscător al lui Don Quijote și al Țiganiadei lui Budai-Deleanu, un om care a ascultat măcar o dată în viață Mozart, Verdi sau Bach nu are doar o minte mobilată.

Geometria, structurile algebrice, limita, asimptota, derivata nu dezvoltă doar capacitatea de a raționa. A înțelege principiile mecanicii și termodinamicii înseamnă mai mult decât a ști cum funcționează un motor și cum se învâрте universul.

O minte cultivată înrăurește sufletul.

Cel ce cunoaște, adunătorul de bunuri simbolice, e mai departe de a fi un om rău, dăunător celorlalți – excepțiile, unele monstruoase, confirmă această regulă de conversie a culturii în morală și civilizație.

Omul atins de cultură ajunge mult mai greu intolerant, xenofob, rasist, fan al dictaturii sau anarhiei – toate, intruchipări ale sufletului rău.

Câteva versuri citite sau auzite cândva îl pot face, subconștient, să șovăie înainte de a-și lovi soția sau copilul. Marea muzică și studiul istoriei pot să-l influențeze în a fi mai atent cu semenii, în a refuza să judece și să denigreze doar din auzite, îi dau puterea de a înțelege și ce nu-i convine sau nu-l interesează direct.

LISERUPIȘTII de cultura generală vor fi nu numai ignari, dar și egoiști, nepăsători, abrutizați, mărłani. Țoape cu *laptoape*, ticăloși lipsiți de exercițiul respectului și admirației, fără onoare, bun-simț și bună-credință.

Cunoașterea gramaticii îl poate opri de la a scrie sau rosti o înjurătură – „Mă-ta are cratimă”, zice o melodie făcută de tineri. Generațiile lor vor da țării mai mult locuitori, mai puțin cetățeni și mult mai puțin oameni.

Și toți aceștia vor vota și vor fi aleși. (!)

sursa www.gandul.info

SENTINȚĂ PRONUNȚATĂ ÎN ANUL 2017 PENTRU EXAMEN DE BACALAUREAT DESFĂȘURAT ÎN ANUL 2011

Profesori condamnați la Timișoara pentru favorizarea candidaților la bacalaureat. Potrivit magistraților, dascălii au fost inculpați pentru abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, ca infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție, în formă continuată.

Curtea a desființat în parte sentința apelată și, în rejudicare, l-a condamnat pe inculpatul **FĂRCĂȘESCU FLORIN** la pedeapsa principală de 3 (trei) ani închisoare pentru infracțiunea de mai sus. Totodată, instanța interzice inculpatului, ca pedeapsă complementară, drepturile de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice, de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat și de a exercita profesia de cadru didactic, pe o durată de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale stabilite.

Celuilalt profesor implicat în dosar, **Mirela GEORGETA MILOTIN**, instanța Curții de Apel i-a aplicat pedeapsa principală rezultantă de 3 ani de închisoare, cu suspendare, pe un termen de încercare de 4 ani. Ca pedeapsă accesorie, interzice inculpatei dreptul de a fi aleasă în autoritățile publice sau în funcții electivă publice, de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat și de a exercita profesia de cadru didactic, începând cu data pronunțării prezentei decizii și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale rezultante.

Potrivit Codului de procedură penală, instanța a declarat false și a dispus anularea lucrărilor scrise de bacalaureat (sesiunea august – septembrie 2011) la disciplina limba și literatura română, ale candidaților Lucia T. și Marius R.. Sentința este definitivă.

sursa: renasterea.ro

ȘASE MĂINI MUNCESC O ZI

SPECULANȚI AI "MUNCII"

Cu două mâini un om muncește opt ore. Aritmetic vorbind, este nevoie de șase mâini pentru a putea munci 24 de ore: trei oameni într-unul singur.

Nu puteți identifica cu ușurință acest tentacular semen al nostru, contemporanul cel mai muncitor dintre noi, **eroul muncii bugetare din capitalismul românesc**.

Cercetând atent unele declarații de venit, participarea activă în proiecte simultane, adiacente activității sale numite "de bază" ați putea, eventual, identifica această creatură neostenită de natura muncii sale.

Atâtă vreme cât acele orologiului se vor învărti iar soarele va continua să răsară și să apună, această creație a societății capitaliste va trudi fără oprire.

Munca sa nu cunoaște ziua de repaus, zilele de sărbătoare legală, este străin de concedii sau evenimentele familiare altor salariați: el muncește neîncetat și neobosit pentru că este plătit regește din mai multe direcții, în majoritate de la STAT.

După cum arată, nu este OM, așa că putem declara simbioză (o relație de colaborare între două specii diferite, pentru obținerea unui interes comun) interacțiunea sa cu PERSONALUL aflat în serviciile de resurse umane ale instituțiilor de unde încasează veniturile corespunzătoare activității depuse cu deosebită sârguință.

Tentacularul bugetar poate avea o funcție "de bază" la stat (ar putea fi chiar un cadru universitar), o colaborare cu o firmă privată (în același interval orar al zilei), o participare la unul, două, trei proiecte simultan, o funcție în partid (poate membru al unui consiliu, local sau, mai bine, județean) și o detașare sau delegare la o altă instituție, tot de stat. Este prea mult pentru un singur om? Sigur că Da!! Tentacularul "se descurcă": el poate fi în două locuri deodată, susținând cursuri, participând la ședințe, la adunări politice, la consilii de administrație și așa mai departe. Pentru toate activitățile este remunerat corespunzător; una din cele șase mâini este gata să se oprească din munca permanentă la care este supusă, pentru a se întinde către răsplata așteptată.

Cum ar putea un salariat să CUMULEZE 24 de ore de activitate zilnică? În ce condiții de legalitate s-ar putea retribui acest efort maximal? Portița interpretată de serviciile "specializate" în resurse umane se traduce prin "40 de ore de muncă săptămânal, la același angajator".

Cu trei angajatori se poate ajunge la 120 de ore plătite săptămânal. Dar cu patru angajatori, la cât se ajunge?

Deși ritmul de muncă tentacular este de-a dreptul infernal, această creatură se pensionează cu greu. Iar obiceiul de a presta o muncă neîntreruptă nu ține cont de vârsta biologică: activitatea sa muncitorească trebuie să continue neîntreruptă **până la capăt!** Cum care capăt? La capătul zilelor! Căci încă o singură zi dacă ar mai fi avut de trăit și tot ar mai fi găsit ceva de muncă pentru cele șase brațe obișnuite cu munca neîntreruptă.

Exemplele din presă sunt răsuflăte, cele din preajma noastră sunt necunoscute. Așa trebuie să și rămână: ascunse în transparența declarată a cheltuirii banului public.

Popescu Mugurel - 9 septembrie 2017

Traian Băsescu a primit de la Ministerul Muncii o pensie de 37.956 lei, are o indemnizație de fost președinte de 139.200 lei, iar de la Senat a obținut 2.767 lei (e vorba de o parte din decembrie 2016). Într-un timp, indemnizațiile senatorilor cu crescut la 13.050 lei.

Teodor Meleșcanu (ALDE) încasează 88.800 lei pensie de la Ministerul de Externe, 49.177 lei de la Senat și peste 90.000 lei din activitățile de profesor universitar – 49.028 lei de la Universitatea "Hyperion" și 46.034 de lei de la SNSPA.

Eugen Bejinariu (PSD) a încasat, în 2016, 77.176 lei de la Camera Deputaților și 101.004 lei pensie. Bejinariu este general-maior în rezervă al MAPN și a beneficiat de o pensie specială, care nu este calculată pe bază de contribuție. După ce nu va mai fi parlamentar, Bejinariu poate încasa fără grijă și o pensie pentru activitatea legislativă. Legea privind pensiile parlamentarilor prevede interdicții pentru cei condamnați pentru fapte de corupție. Însă, Bejinariu nu este în pericol după ce Camera Deputaților a respins o cerere de urmărire penală.

Nicolae Bacalbașa (PSD) a obținut 75.916 lei venituri din pensii. În plus, Bacalbașa a încasat 37.083 lei de la Consiliul Județean Galați, unde a fost președinte, 3.080 lei de la Camera Deputaților (decembrie 2016), 14.565 lei ca profesor asociat la Universitatea "Dunărea de Jos" din Galați și 4.000 de lei pentru o expertiză medicală.

Cristian Dumitrescu (senator PSD) a acumulat pensia de 29.980 de lei cu alte venituri. Potrivit celei mai recente declarații de avere, el a primit, în 2016, 64.961 lei de la Senat, 138.074 lei ca notar public și 123.304 lei de la Universitatea Creștină "Dimitrie Cantemir" unde este profesor universitar.

CONTEMPORANI CU EMINESCU

“ ... Ce caută aceste elemente nesănatoase în viața publică a statului? Ce caută acești oameni care pe calea statului voiesc să câștige avere și onori, pe când statul nu este nicaieri altceva decât organizarea cea mai simplă posibilă a nevoilor omenesti? Ce sunt aceste păpuși care doresc a trai fără muncă, fără știință, fără avere mostenită, cumulând câte trei, patru însărcinări publice dintre care n-ar putea să împlinească nici pe una în deplina conștiință? Ce caută d. X profesor de universitate, care nu știe a scrie un sir de limbă românească, care n-are atâtea cunostinte pozitive pe câte are un învățător de clase primare din țările vecine și care, cu toate acestea, pretinde a fi mare politic și om de stat? Ce caută? Vom spune noi ce caută.

Legile noastre sunt străine; ele sunt făcute pentru un stadiu de evoluțiune socială care în Franța a fost, la noi n-a fost încă. Am făcut strane în biserica naționalității noastre, neavând destui notabili pentru ele, am durat scaune care trebuiau umplute. Nefiind oameni vrednici, care să constituie clasa de mijloc, le-au umplut caraghioșii și haimanalele, oamenii a căror muncă și inteligență nu plătește un ban roșu, stărpiturile, plebea intelectuală și morală. Arionii de tot soiul, oamenii care riscă tot pentru că n-au ce pierde, tot ce-i mai de rând și mai înjosit în orașele poporului românesc. Căci, din nefericire, poporul nostru stă pe muchia ce desparte trei civilizații deosebite: cea slavă, cea occidentală și cea asiatică și toate lepădăturile Orientului și Occidentului, grecești, iudovești, bulgărești, se grămădesc în orașele noastre, iar copiii acestor lepădături sunt liberalii noștri. Și, când lovești în ei, zic că lovești în tot ce-i românesc și că ești rău român...

Liberalii sunt smântâna și temeiul României, noi suntem niște rămășițe din vechile populațiuni autohtone, care nu merită să fie băgate în seamă. Del! iertați-ne, boieri Arionesti și Caradești, că ni s-a părut și nouă, biet, că trăim în țara noastră și avem de zis o vorbă. Iertați-ne pentru că nu băgasem de seamă că suntem în Bulgaria, iertați-ne apoi că n-am voit să ne batem pentru bieții greci și bulgari.

Dar acum, de ne veți fi iertat sau nu, să stăm de vorbă gospodărește și să vă întrebăm ce poftiți d -voastră? Și, ca să știm că aveți dreptul de a pretinde, să întrebăm ce produceți? Arătați-ne în Adunările d -voastră pe reprezentanții capitaliilor și fabricelor mari, pe reprezentanții clasei de mijloc care să se deosebească de fabrica de mofturi ale „Telegrafului”, și ale „Românului” și de fabrica d -voastră de palavre din Dealul Mitropoliei?...

Ciudată țară, într-adevăr! Pe cei mai mulți din acești domni statul i-a crescut, adică i-a hrănit prin internate, ca după aceea să-și câștige, printr-un meșteșug cinstit, pâinea de toate zilele.

Dar statul a ajuns la un rezultat cu totul contrar.

După ce acești domni și-au mântuit așa-numitele studii, vin iar la stat și cer să-i căpătuiască, adică să-i hrănească până la sfârșitul vieții. Dar nu-i numai atâta.

Domnia lor vor să facă pe boierii. 3-4-500 de franci pe lună nu-i liniștesc și nu-i fac să se puie pe muncă pentru a deveni folositori nației de pe spinarea căreia trăiesc. Sunt născuți pentru lucruri mai înalte, pentru deputății, ministerii, ambasade, catedre de universitate, scaune în Academie, tot lucruri mari la care cinstiții lor părinți, care vindeau bragă și rahat cu apă rece sau umblau cu patrafirul și sfistocul din casă-n casă, nici nu visaseră și nici n-aveau dreptul să viseze, căci nu dăduseră naștere unor feți-frumoși cu stele-n frunte, ci unor băieți groși la ceafă și târzii la minte, de rând, adesea foarte de rând.

Căci, din două una: sau acești oameni sunt toți genii și, prin „calitatea” muncii lor intelectuale, merită locul pe care-l ocupă, sau, neproducând nici o valoare, nereprezentând nici un interes general decât pe al stomacului lor propriu, trebuie reîmpinși în întunericul ce li se cuvine.

Țărani? Nu sunt. Proprietari nu, învățați nici cât negrul sub unghie, fabricanți – numai de palavre, meseriași nu, breaslă cinstită n-au, ce sunt dar? Uzurpatori, demagogi, capete deșarte, leneși care trăiesc din sudoarea poporului fără a o compensa prin nimic, ciocoi boierosi și fudui, mult mai înfumurați decât coborătorii din neamurile cele mai vechi ale țării.

De acolo pizma cumplită pe care o nutresc aceste nulități pentru orice scânteie de merit adevărat și goana înverșunată asupra elementelor intelectuale sănătoase ale țării, pentru ca, în momentul în care s-ar desmetici din beția lor de cuvinte, s-ar mântui cu domnia demagogilor.

Într-adevăr, cum li s-ar deschide oamenilor ochii când unul le-ar zice: „Ia stați, oameni buni! Voi plătiți profesori care nici vă învață copiii, nici carte știu; plătiți judecători nedrepți și administratori care vă fură, căci nici unuia dintr-înșii nu-i ajunge leafa. Și aceștia vă ameteșc cu vorbe și vă îmbată cu apă rece. Apoi ei toți poruncesc și nimeni n-ascultă. Nefiind stăpân care să-i ție în frâu, ei își fac mendrele și vă sărăcesc, creându-și locuri și locușoare, deputății, primării, comisii și multe altele pe care voi le plătiți peșin, pe când ei nu vă dau nimic, absolut nimic în schimb, ci din contră vă mai și dezbracă, după ce voi i-ați înțolit. N-ar fi mai bine ca să stăpânească cei ce n-au nevoie de averile voastre, având pe ale lor proprii? Sau cel puțin oameni care, prin mintea lor bine așezată, vă plătesc ce voi cheltuiți cu dânsii?

De aceea, alungați turma acestor netrebnici care nu muncesc nimic și n-au nimic și vor să trăiască ca oamenii cei mai bogați, nu știu nimic și vreau să vă învețe copiii, și n-au destulă minte pentru a se economisi pe sine și voiesc să vă economisească pe voi toți... “

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ESTE PRĂBUȘIT...

S-a scris și s-a vorbit mult, în ultimii ani, despre impostură academică, despre doctorate plagiate sau submediocre, despre conducători de doctorate care au permis plagiate în serie, despre caucionarea furtului academic de către înșiși politicienii numiți la vârful Ministerului Educației și de către camarila lor din unele universități.

Pentru a aborda aceste probleme din interiorul sistemului, am invitat la dialog un om care conduce o școală doctorală: **prof. univ. dr. OTILIA HELEȘAN**, directorul Consiliului pentru Studiile Universitare de Doctorat al Universității de Vest din Timișoara.

„TOT ÎNVĂȚĂMÂNTUL ESTE PRĂBUȘIT ÎNTR-UN SISTEM ÎN CARE SE REPRODUC INFORMAȚII”

„FĂRĂ UN CALENDAR AL EVALUĂRII ȘCOLILOR DOCTORALE, SE VA PRELUNGI SITUAȚIA ÎN CARE NE AFLĂM ACUM”

Ministrul Educației a decis amânarea evaluării școlilor doctorale. V-aș ruga, doamnă Otilia Heleşan, pentru că sunteți directorul Consiliului pentru Studiile Universitare de Doctorat al Universității de Vest din Timișoara, să analizați această problemă, succint, pornind de la (o posibilă) cauză și ajungând la efect.

Știu că voi spune un lucru care nu e prea popular în presa de opinie din România: în pofida caracterului impopular, a criticilor generate de prestația d-lui ministru Pop, un termen de doi ani mi se pare realist dacă este asociat cu un calendar de evenimente care să conducă la evaluarea școlilor doctorale.

Dar există acest calendar?

Nu. Dacă nu va exista, înseamnă să se va prelungi situația în care ne aflăm acum. E o formă de permanentă incertitudine. Eu lucrez de aproape șase ani în managementul școlilor doctorale. Este un domeniu cu un tip de reglementări aparte, dar extrem de lacunare, care îți permit să faci diverse lucruri, însă în virtutea unui bun-simț academic, nu în baza unor reglementări limpezi și coerente.

În cursul anului 2016, de exemplu, am fost anunțați mereu că va avea loc o evaluare a școlilor doctorale, în regim de mare urgență. **Opinia publică, în fața căreia au fost prezentate situații de încălcare gravă a eticii de cercetare din școlile doctorale** a fost mobilizată în jurul acestor declarații și a văzut în această evaluare rapidă a școlilor doctorale o soluție pentru însănătoșirea cadrului general.

În calitate de persoană care se ocupă de școlile doctorale, am fost absolut sigură că cele declarate nu se puteau pune în practică, pentru că, în afară de declarații, nu au fost elaborate, în același ritm alert, o metodologie care să fie aplicată și o serie de alte proceduri necesare. Nu a existat o consultare nici măcar aparentă, dar mite reală cu instituțiile organizatoare de studii doctorale, pentru a fi identificate problemele delicate, chestiunile principale de funcționare a școlilor doctorale. Apoi, evaluarea era imposibil, practic, de realizat,

pentru că nu există un corp de evaluatori specializați pe problemele studiilor doctorale care să o facă. Presupunând că aceasta s-ar fi făcut în regimul de urgență anunțat în 2016, ar fi trebuit ca un anumit număr de profesori să nu mai facă nimic vreme de câteva luni: să nu-și mai țină cursurile, să nu mai facă cercetare, ci doar să meargă dintr-o universitate în alta, pentru a evalua școlile doctorale.

„TREBUIE ÎNSĂNĂTOȘIT SISTEMUL ÎN ANSAMBLUL SĂU”

Deși Legea Educației prevede evaluarea școlilor doctorale chiar de către o agenție din străinătate, acest proces nu a avut loc de șase ani, de când a fost promulgată legea. De ce?

După ce a fost emisă Legea Educației, în 2011, sub mandatul Funeriu, a început să apară o serie de documente în sprijinul organizării școlilor doctorale. A venit Codul Studiilor Universitare de Doctorat, a existat un pachet de acte referitor la abilitări, la constituirea noului corp al coordonatorilor de doctorat, apoi un pachet de informații referitoare la constituirea școlilor doctorale, au fost numite noi comisii CNATDCU. Toate acestea s-au prăbușit după discuțiile și după relevarea lipsei de calitate a unui mare număr de teze de doctorat, începând cu cea a premierului de atunci, Victor Ponta.

După care a fost desființat CNATDCU, toată tema școlilor doctorale a fost mutată de la o chestiune de organizare generală și management pe o singură temă, aceea a tezelor de doctorat plagiate și a unui *numerus clausus* de plagiatori.

Problema este că trebuie însănătoșit sistemul în ansamblul său, ca să aibă capacitatea de a vedea ce e cu propriile sale teze de doctorat. Dar noi ne-am ocupat, din 2012 până în 2016, de 15-20 de teze de doctorat și, dintr-o dată, o temă de management academic a devenit o temă politică, cu o bătălie sterilă în jurul unor lucruri evidente.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ESTE PRĂBUȘIT...

„CANDIDATUL LA DOCTORAT AJUNGE, DUPĂ 17 ANI DE ȘCOALĂ, SĂ INTRE ÎN SISTEM FĂRĂ SĂ ȘTIE SĂ FORMULEZE SINGUR ANUMITE LUCRURI”

Cum ar putea fi măcar diminuate corupția și plagiatul în universități?

Aș răspunde doar în ceea ce privește plagiatul. Sigur că există genul de plagiat ordinar, dar există și ceea ce aș putea numi proasta manufactură a scrierii. Sunt oameni care nu au învățat într-un sistem de învățământ general – degradat sub ochii noștri –, să scrie o pagină cu propriile cuvinte și argumentând propriile idei, apoi un text mai coerent, apoi un articol, apoi un studiu. Pentru că, în locul acestui exercițiu, în locul reflecției, al scrierii de informații, de formulare de puncte de vedere, de argumentare, de asumare a punctului de vedere, tot învățământul este prăbușit într-un sistem în care se transmit informații, se reproduc informații.

Candidatul la doctorat ajunge, după 17 ani de școală, să intre în sistem fără să știe să formuleze singur anumite lucruri.

De ce sunt admiși la doctorat astfel de oameni? De ce primesc titlul de doctor? E cea mai înaltă formă de învățământ.

Nu e cea mai înaltă. Cea mai înaltă e abilitarea, apoi urmează studiile post-doctorale, doctoratul este al treilea nivel. Dacă jurnaliștii ar ști că și abilitarea este o formă de calificare înaltă și ar fi puțin atenți și asupra abilitărilor, s-ar putea ca focusul să se mute de pe doctorate, pe conducătorii de doctorat.

„PLAGIATORII SUNT OAMENI CARE AU CREZUT CĂ LE ESTE PERMIS ORICE”

De ce s-a ajuns la o degradare atât de pregnantă a calității tezelor de doctorat și la un număr atât de mare de plagiate?

Cred că problema nu privește doar studiile doctorale, ci ține de un sistem mai general, nu doar al învățământului superior. În ceea ce îi privește pe cei acuzați de plagiat ori dovediți, în ultimii ani, drept plagiatori, cred că vorbim despre niște persoane care au probleme în mult mai numeroase direcții. Sunt oameni care au crezut că lor le este permis orice. Adică, în momentul în care poți străpunge sisteme numeroase, de ce nu ai străpunge și sistemul de învățământ superior?

„ARACIS-UL TREBUIE REFORMAT DIN TEMELII, NU DESFIINȚAT”

În primăvara acestui an, Camera Deputaților a eliminat din procesul de evaluare a școlilor doctorale CNATDCU și CNCS, în joc fiind lăsată doar ARACIS. Referitor la care, Coaliția pentru Universități Curate propunea, în raportul Integrității Universitare din România, întocmit în 2016, desființarea, pe motiv că „instituția nu a fost capabilă să controleze această

degradare a standardelor și nu a sancționat în mod serios nicio universitate publică cu probleme.” Subscrieți acestei propuneri?

ARACIS-ul trebuie reformat din temelii, nu desființat. Toate țările au o agenție națională de calitate în domeniul învățământului și, în mod particular, al celui superior. Problema ARACIS este că a înțepenit în măsurarea unor simple chestiuni formale, pe care le aplică, asemeni unui pat al lui Procust, pe orice i se pune în față. Problema ARACIS este, exact așa cum se subliniază în raport, că nu a sancționat nicio structură care nu a îndeplinit niște norme.

„PROPUNEREA REORGANIZĂRII UEFISCDI O VĂD CA PE O BĂTĂLIE PENTRU CONTROLUL RESURSELOR”

Cum comentați propunerea reorganizării/desființării UEFISCDI, făcută de Autoritatea Națională pentru Cercetare și agreată de Ministerul Educației, despre care se vorbește, de o vreme, în spațiul public? Dacă s-ar ajunge aici, ce efecte ar avea o astfel de decizie?

E vorba, după părerea mea, de faptul că, din cauza neatragerii unor resurse financiare externe pentru cercetare, din cauza nealocării unor resurse interne pentru cercetare, banii din Cercetare sunt puțini. În aceste condiții, e important cine deține controlul. Eu așa văd această luptă pentru trecerea de la o structură la alta, ca pe o formă de a controla banii extrem de puțini care există pentru cercetare și o formă de a susține anumite structuri de cercetare, cum sunt, de exemplu, institutele naționale de cercetare, în defavoarea altora, cum sunt institutele Academiei sau, mai ales, universitățile. O luptă pentru controlul resurselor.”

sursa: <https://timpolis.ro>

COMPENDIUL LUI GENUNCHE

**Ignoranți și imbecili,
votați de ignoranți și imbecili**

Încă o toamnă în care elevii sunt bătaia de joc a guvernanților. Cum poți să le mai ceri copiilor să învețe bine când nu le dai nici măcar manuale?

Spre deosebire de predecesorii lui în materie de minciună, dispreț și neputință față de Educație, lacheul cu ochii ca două bălți stătute al PSD, Liviu Pop, zis și Genunche, potrivit limbii române pe care o vorbește, a „identificat” o soluție: compendiul.

Ca și „genunchi”, bietul cuvânt „compendiu” n-are nicio vină. În el, Pop a băgat de-a valma tot ce n-avea manual pentru elevii de clasa a V-a. Sunt îndesate acolo Româna, Matematica, Religia ortodoxă și penticostală, Educația Muzicală, Istoria, Biologia, Omul și Societatea... În total, 15 domenii. Oare cum se simt 15 oameni siliți să trăiască la un loc, într-o singură cameră?

E o cumplită lipsă de respect pentru fiecare dintre disciplinele deportate în așa-zisul compendiul. Și pentru acest cuvânt, căci compendiul înseamnă o expunere sintetică, reunind aspectele cele mai semnificative în ce privește **un** domeniu, **un** concept, **o** lucrare. De pildă, Compendiu de Fizică. Sau Compendiu de Anatomie. Nicidecum ghiveciul popesc al lui Pop, care discreditează materiile și produce confuzie în mintea elevului.

Ca să nu mai vorbim de greșelile de exprimare și improprietățile de limbaj din acest ceaslov făcut pe colțul mesei.

În fața noii-vechi corciturii de prostie cu ticăloșie, cred că fiecare dintre noi, stimați Republicani, își pune întrebarea: cum e posibil ca, de ani în șir, învățământul românesc să meargă din rău în mai rău și nimeni să nu facă nimic?

Răspunsul mi se pare, pe cât de limpede, pe atât de sumbru: pentru că majoritatea politicianilor care au condus și conduc România sunt niște rebuturi ale sistemului de Educație din zisa Românie.

Sunt foști elevi chiulangii, leneși, mediocri sau sub, care s-au târât prin școală pentru a absolvi apoi o facultate particulară, adică o fabrică de impostori pe bani. După care, să-și dea doctoratul și apoi plagiatul, vine de la sine.

În funcțiile înalte în care se află au ajuns pe bază de lins și împins, nicicum pe bază de cultură și competență. Niște teste simple, la nivel de liceu, sau chiar mai jos, aplicate acestor ipochimeni, ar produce un măcel...

Iată de ce politicienii noștri nu dau, de fapt, doi bani pe Educație, cu excepția ocaziilor în care le poate aduce niște voturi în plus.

Căci toate acestea își au rădăcina rea într-o lege electorală care nu prevede niciun fel de examen prin care să treacă cetățeanul ca să aibă dreptul de a vota.

Astfel, ignoranți și imbecili aleg la nesfârșit alți ignoranți, aroganți și imbecili...

imagine preluată de la www.libertatea.ro

Ghidul care ține loc de 15 manuale a fost publicat. El se numește Compendiu introductiv pentru gimnaziu și, sub semnul său nefast, stă debutul în ciclul doi primar al copiilor care au avut neșansa să devină elevi de-a cincea sub ministeriatul lui Genunche.

Este primul astfel de îndrumător metodologic compact în care se regăsesc, în 297 de pagini, 15 materii aferente unui singur an de studiu (clasa a V-a). Trebuie specificat că îndrumarul nu reproduce materia disciplinelor mai sus enumerate. El conține sfaturi și recomandări – metodologia –, pe baza cărora trebuie predată materia aferentă primelor opt săptămâni de școală pentru toate disciplinele, explică jurnaliștii de la România liberă. **Singurele manuale de care vor beneficia elevii dintr-a V-a sunt: sport, dirigenție și religie.**

Experimentul a fost generat de faptul că noile manuale pentru elevii de clasa a V-a nu vor ajunge la timp pe băncile școlii. Cele vechi datau din 2006. Ministerul Educației a gestionat deficitar licitația pentru noile manuale, contestațiile nefiind soluționate în timp util, motiv pentru care 170.000 de elevi din clasa a V-a nu vor beneficia de noile manuale, cu excepția celor pentru disciplinele enunțate mai sus.

"Este un document care astăzi a plecat către 20 de județe, săptămâna aceasta va ajunge în fiecare unitate școlară în care avem clasă de a V-a. Evident un exemplar va fi disponibil în fiecare clasă și pentru profesorii care urmează să predea la aceste clase. Sunt cele șase arii curriculare la care avem contestații astăzi. Astăzi de dimineață au plecat cu ajutorul Poștei Române 82.200 de exemplare către 20 de județe, în special cele din Nord-Est și Nord-Vest, care sunt mai depărtate de București. Până în data de 8 septembrie vor ajunge toate aceste compendii în unitățile școlare pentru copiii din clasa a V-a", a spus ministrul Liviu Pop, într-o conferință de presă.

Tipărirea compendiului a costat 4 lei, iar transportul 14 bani per exemplar, în total fiind tipărite 177.000 de exemplare. **Costul total al celor 177.000 de exemplare este de 732.780 lei, bani oferiți de minister.**

DIALOGUL CERCETĂRII

Rar am ocazia să-mi petrec timpul stând de vorbă în cel mai liber mod cu putință. Partenerii acestor discuții sunt din ce în ce mai greu de găsit pentru că lumea întreagă este permanent ocupată și într-o continuă penurie de timp.

În după amiaza unei zile călduroase din augustul acestui an mă aflu în tovărășia unui cadru didactic cu specializare tehnică. O instalație de climatizare se străduiește să răcorească atmosfera pustie și caldă a încăperii.

Așezați față în față, discutăm subiectul stabilit de comun acord: cercetarea universitară. Din când în când îmi notez câte o idee sau o bucată dintr-o frază. Am luat o coală de hârtie dintr-o imprimantă și am găsit la interlocutorul meu un pix care mă ajută să îmi păstrez amintirea unor cuvinte rostite la această întâlnire.

Aflu că **pixangii** și **sărmarii** sunt cele două categorii neoficiale de cadre didactice cu pregătire tehnică: cei care scriu și cei care fac. Asupra pixangilor planează acuzația că au scris mai multe cărți decât au citit și întrebarea care-mi sosește imediat în minte este: cum se poate așa ceva? *La uită-te aici*, mă îndeamnă interlocutorul meu. *Omul ăsta face parte dintr-o echipă de evaluare, a fost în facultatea noastră și în sala asta acum doi ani*. Caută și găsește universitatea unde lucrează respectivul personaj și găsește un C.V. în care acesta enumeră cărțile tipărite: 75 de bucăți! Am scris intenționat bucăți și nu cărți.

Pentru un om în jurul a patru zeci de ani ar putea fi vorba de o performanță notabilă, un adevărat scriitor, un talent.

Nu este vorba de talent, mi se explică cu răbdare. Poți să fii un literat și să scrii orice fel de năzbâtie pe care ți-o imaginezi și o pui pe hârtie. În tehnică nu merge așa, sau nu ar trebui să meargă chiar așa. Ți-ai avut timpul fizic necesar să butoneze tot textul acestor cărți în fața calculatorului. Nu ți dai seama? Sunt mii de pagini acolo. Și totuși a scris mai mult: uite aici articole! Și în continuarea aceluia C.V. apare o listă consistentă de articole, ani, nume de publicații pe care nimeni nu stă să o mai inventarieze.

Cercetarea înseamnă bani. Scopul cercetării, progresul în orice formă ar fi el, s-a pierdut demult. Există o caracatiță a intereselor și a participării la aceste proiecte, la atribuirea câștigătorilor. Dacă nu ar fi așa, ar trebui ca noi, ca societate, să simțim într-o oarecare măsură efectele rezultate din această cercetare. Dar nu este așa.

La Minister banii se învârt de mulți ani de zile între niște dinozauri lipiți de scaune, în spatele trepădușilor instalați de fațadă drept miniștri.

Cadrul didactic universitar trebuie să predea un curs, să cerceteze, să participe la acțiuni organizate de facultate sau departament, să își actualizeze permanent cunoștințele din domeniul său pentru a le transmite mai departe studentului.

Noi suntem cadre didactice. Obiectul aproape uitat al activității noastre este studentul.

Cercetătorii sunt scutiți de impozitul pe venit, însă nouă nu ni se aplică aceeași măsură pentru veniturile obținute din cercetare. Ce folos trage studentul meu din cercetarea făcută de mine? La ce îi ajută lui articolele ISI pe care sunt obligat să le public în mod constant?

Nu am apucat să răspund și oricum întrebările acelea nu așteptau un răspuns. Am preferat să întind mâna după ceașca cu cafea și să iau o înghițitură din lichidul negru care se răcise între timp. Întrebări similare auzisem la U.V.T., în toamna anului trecut.

Cunoșteam cercetarea fictivă, plătită cu bani grei de europeni mult prea încrezători în "mediul academic" românesc. Astfel de proiecte, a căror derulare nu se poate justifica decât scriptic și nu faptic, sunt cele mai mari tentații financiare din universități.

Cunoșteam cercetarea fictivă a institutelor de cercetare, în măsura în care a fost descrisă și documentată. Cunoșteam la acea dată și abuzurile puse în calea acestei cercetări, așa cum le prezentasem în fața unui prim ministru care a decis să trimită o echipă de control la locul acelor fărâdelegi.

Cunoscusem un ministru al cercetării în persoana unui cadru didactic universitar. Alături de fostul ministru al cercetării, mințise "documentat": înseamnă că într-adevăr interesul pentru cercetare este mare. Sunt șase sau șapte sute de milioane de euro în discuție, când vorbim de sume anuale investite în cercetare!!

Adevărul nu este la mijloc. Omul politic a devenit cea mai prolifică specie. În subsistemul bugetar de salarizare este evident că influența politică asigură accesul la funcții sau finanțare gratuită (a se citi - lipsită de răspundere). Un om politic ajuns (...numit) într-o funcție de conducere va avea, în primul rând, grijă să se înconjoare cu oamenii partidului, cunoșcuiți de care îl leagă aceleași interese și o strânsă prietenie. Se întâmplă în școli, licee, universități, ministere. Se întâmplă în regii, în instituțiile militarizate. La fel în administrația publică, la fel în spitale, la fel în instituțiile "de control" ale statului. Fenomenul este generalizat și apare în presa de scandal atunci când se răfuiesc între ele aceste organizații neoficializate.

"Ce s-ar întâmpla dacă s-ar opri brusc finanțarea cercetării?" întreb atunci când așez din nou ceașca cu cafea pe farfurie.

"Nimic! Ce să se întâmple? În universități sigur nu s-ar întâmpla nimic. S-ar smiorcăi unul și altul că nu mai încasează 20 sau 30 de mii de lei lunar, poate chiar mai mult, vezi și tu în declarațiile lor de avere. Uite aici, lângă noi, infrastructura de cercetare. Se uită în câte o dimineață X pe geam și-mi zice: au venit cercetașii la treabă, s-a dat verde la proiecte, ia uite-i cum mișună pe banii statului."

În anul 2017 au fost eliminați evaluatorii străini din faza de evaluare a proiectelor. Tot în acest an competiția pentru proiectele de cercetare a durat o lună de zile și s-a derulat în luna august, lună de concedii. Toate faptele dovedesc intenția fătisă și aproape declarată de a duce banii destinați cercetării exclusiv în buzunarele politice a celor care decid și tranșează soarta acestei activități. Ce vom face în continuare?

Cât timp va mai trece până când se va opri aspiratorul de bani al cercetării fictive?

BLOCUL NAȚIONAL SINDICAL

Solidaritate, responsabilitate socială, echitate, echilibru - sunt principii de bază statuate în Convențiile și Recomandările Organizației Internaționale a Muncii, dar și în Tratatul și reglementările europene. Din păcate, ca multe alte caracteristici ale unei societăți democratice mature și dezvoltate, ele nu reprezintă o preocupare pentru clasa politică din România.

Intenția Guvernului României de a transfera contribuțiile sociale exclusiv în sarcina angajatului, este una care dovedește felul în care guvernarea ignoră nu doar legislația europeană în vigoare, dar și nevoile și drepturile cetățenilor români, obligați să fie cobai pentru măsuri și politici netestate nicăieri în lume. Prin urmare, considerăm această decizie a actualului guvern de a transfera integral în sarcina salariaților responsabilitatea finanțării sistemului de pensii și asigurări de sănătate - ca fiind o măsură incoerentă, hazardată și total defavorizantă față de cel în slujba căruia ar trebui să fie guvernarea: poporul român.

Semnați petiția inițiată de Blocul Național Sindical împotriva acestei inițiative a Guvernului României, luați atitudine cu privire la o măsură ilocică, ce defavorizează salariații din România, și împiedicați să devenim unica țară europeană în care contribuțiile sociale sunt aruncate doar pe umerii angajaților!

Acest transfer al responsabilității finanțării sistemului de securitate socială către angajat înseamnă de fapt:

- împovărarea angajatului prin **această măsură care îi va diminua veniturile**. Azi angajatul plătește contribuții sociale 16,5% și impozit pe salarii - 16%, de la 1 ianuarie salariatul va plăti contribuții sociale - 35% și impozit pe salariu 10%. Angajatorul plătește azi contribuții sociale - 22,75%, de la 1 ianuarie 2018 va plăti - 0%.

Toate riscurile demografice și de sustenabilitate a sistemului de pensii și a celui de sănătate vor fi transferate către salariat, fapt ce va genera un război între presiunea fiscală pe salariat și adecvarea veniturilor pentru beneficiari.

Cele 2 sisteme - sistemul public de pensii și cel de asigurări de sănătate - sunt oricum greu sustenabile, în acest moment raportul între salariați și pensionari este 1:1.

În sistemul de asigurări de sănătate erau la sfârșitul anului 2016 - 17.130.940 persoane asigurate - aprox 11,4 milioane plătesc contribuții de asigurări sociale. Pentru aproape 6 milioane de contribuabili (alții decât salariații), contribuția la fondul de sănătate este extraordinar de redusă, aprox 5 milioane de salariați asigură peste 80% din finanțarea sistemului de asigurări de sănătate.

- măsura încalcă flagrant convenții internaționale ratificate de România cu privire la sistemele de securitate socială, reprezentând renunțarea la principiile solidarității și asumării echitabile și echilibrate a sarcinii finanțării.

- Salariații din sectorul privat vor suporta din salariul net acest transfer, deoarece nu există un mecanism valid care să oblige angajatorii din mediul privat să crească salariile brute cu valoarea contribuțiilor aflate anterior în sarcina angajatorului. La un salariu brut de 2500 lei, dacă mecanismul propus de Guvern nu va fi validat în practică, salariatul va pierde până la 297 lei, adică o reducere nominală cu aproximativ 17% a salariului net.

- În urma acestui transfer, la 1 ianuarie 2018, creșterea reală a salariului minim va fi 0, în sumă nominală salariul minim net pe economie va crește cu 1 leu (noul salariu minim anunțat pentru 1 ianuarie 2018 fiind de 1750 lei). Creșterea salariului minim de la 1450 la 1550, așa cum era anunțat în programul de guvernare, în condițiile păstrării actualului sistem de contribuții, ar fi însemnat creșterea salariului minim net cu 68 lei.

- Actualmente Guvernul nu poate garanta includerea contribuțiilor angajatorului în câștigul salarial brut decât în cazul salariului minim și al salariilor din sectorul bugetar, iar în acest moment peste 25% din salariații din România sunt plătiți la nivelul salariului minim, așadar ierarhia salarială va fi în mod excesiv aplatizată.

- Rămân fără finanțare: asigurările de șomaj, asigurările în caz de accidente de muncă și boli profesionale, garantarea creanțelor salariale în cazul insolvenței angajatorului, asigurarea pentru concedii medicale și indemnizații. Neoficial se anunță că acestea vor fi preluate în plată de bugetul de stat, oficial nu se cunoaște ce se va întâmpla cu aceste prestații.

- Precarizarea situației lucrătorilor români în spațiul european și o discriminare la nivel de drepturi prin dispariția principiului contributivității în cazul celor 4 componente mai sus menționate.

- Dispar contribuțiile pentru condițiile de muncă deosebite sau speciale (plătite suplimentar de angajator), ca urmare vor dispărea și beneficiile celor ce lucrează în aceste condiții de muncă (reducerea vârstei de pensionare și a stagiului de cotizare fără afectarea nivelului drepturilor).

În timp ce adevăratele motive pentru care actuala coaliție de guvernare și-a asumat o astfel de decizie rămân ascunse opiniei publice, argumentele lansate public în susținerea acestei inițiative nu pot fi considerate reale pentru că:

- reducerea deficitului bugetului asigurărilor sociale și fondului de asigurări de sănătate;

- transferul contribuțiilor de la angajator la angajat este doar o rotire între două tipuri de contribuții, ambele venituri ale bugetului de asigurări sociale / fondul de asigurări de sănătate, respectiv un transfer contabil-contabil între două capete bugetare.

În funcție de modul în care se va aplica acest transfer, se poate vorbi cel mult de o compensare între creșterile de contribuții sociale și reducerea impozitului pe salarii. Bugetul de stat subvenționează în acest moment ambele sisteme, în consecință va fi cel mult o compensare între tipuri de venituri.

- vor crește pensiile prin luarea în calcul inclusiv a contribuțiilor care azi sunt suportate de angajator;

- nici pensiile celor ce contribuie azi nu vor fi mai mari în viitor datorită acestei măsuri, o dată cu creșterea câștigului salarial brut individual crește cel puțin în mod similar și câștigul salarial mediu brut pe economie, știut fiind faptul că pensia se calculează plecând de la raportul între câștigul brut individual bază de calcul și câștigul salarial mediu brut pe țară aferent fiecărei luni de cotizare.

- "reducerea birocrăției și creșterea gradului de colectare";

În acest moment angajatorul întocmește un singur ordin de plată pentru toate contribuțiile sociale, și depune o singură declarație lunară pentru toate contribuțiile, indiferent de bugetul / fondul de care aparțin și indiferent dacă sunt datorate de angajator sau de angajat. Colectarea și plata se va face în continuare tot de către angajatori, reținerea la sursă și nevrarea nu mai este considerată infracțiune în urma deciziei Curții Constituționale. ...

sursa: www.petitieonline.ro

ALMA MATER? NU!

CĂTRE FEDERAȚIA
ALMA MATER
PENTRU COMISA DE CENZORI

Sindicatul Solidaritate Universitară solicită atenția Comisiei de Cenzori ai Federației Naționale Sindicale Alma Mater în următoarele privințe :

S.S.U. a înaintat F.N.S.A.M. un document oficial direcționat către Biroul Executiv la care nu a primit un răspuns oficial. Solicităm în continuare un răspuns al B.Ex. la respectiva adresă și pe această cale. Acest document făcea precizări clare și solicita stadiul demersurilor în care se află acțiunea de pichetare stabilită la C.N.C. Iași (12 Septembrie) pentru data de 17 sau 18 Octombrie ;

Federația a început negocieri cu Guvernul (la 29 Septembrie 2014) în privința încheierii unui Acord fără ca membri acestei Federații să aibă cunoștință de acest demers. Mai mult chiar : reprezentanți ai organizațiilor sindicale nu au avut cunoștință de momentul la care aceste negocieri au început și nici care a fost motivația acestora ;

Negocierile se pot desfășura statutar conform prevederilor art.VI.4. Solicităm Comisiei verificarea B.Ex. în privința desemnării reprezentanților Federației și comunicarea acestora către toți membri C.N.C. ;

Termenii Acordului nu au fost transmiși către organizațiile sindicale membre ale Federației pentru consultarea lor. Din acest motiv membri C.N.C. (ședința București 18 Octombrie 2014) au exprimat în privința acestui Acord aprecieri subiective și nu reprezentative pentru proprii membri de sindicat (care nu au fost consultați și nu au exprimat un punct de vedere) ;

În privința procedurii aplicate pentru validarea Acordului : procedura consultării celor prezenți (votul) a fost confundată cu cea folosită la alegerile desfășurate în Congresul F.N.S.A.M. (mandatul). Urmare a acestui fapt membri B.Ex. (15 persoane dintre cele 36 cu drept de vot) au putut folosi un număr dublu de voturi ;

În ordinea de Zi a C.N.C. – București 18 Octombrie 2014 la punctul 1 se preciza « Mandatarea Conducerii pentru semnarea Acordului ... » și asta nu s-a întâmplat în timpul ședinței. Membri CNC prezenți au votat (cu o procedură eronată) numai asupra semnării Acordului ;

Desfășurarea negocierilor pentru stabilirea termenilor Acordului s-a desfășurat în timpul unor acțiuni de protest (pichetare) ale Confederației CarTEL Alfa la care F.N.S.A.M. este afiliată ;

Correspondența purtată cu Primul Ministru al României nu are la bază acceptul sau consultarea membrilor CNC. În privința ultimei corespondențe (10 Decembrie 2014) nici existența acesteia și nici conținutul său nu au făcut parte din Ordinea de Zi a ședinței CNC desfășurată la 13 Decembrie 2014.

Documentul (transmis și) postat pe pagina Alma Mater nu are elemente care să confirme depunerea acesteia (înregistrarea sa). În plus : înființarea unui Minister separat pentru Învățământul Superior nu a făcut obiectul unei discuții și cu atât mai puțin al unei Hotărâri (atribut al C.N.C. – singura structură care le poate adopta între două Congrese) ;

În privința interviului transmis prin email în care se fac precizări de care nu am avut cunoștință (privatizarea învățământului superior) :

Nu avem cunoștință (ca membri ai F.N.S.A.M.) de numărul acestor deplasări, scopul sau delegații Federației care le efectuează, strategia pe care Federația o urmărește și cu atât mai puțin rezultatele obținute ;

Găsim nepotrivit modul în care activitatea Conducerii Federației este adusă la cunoștința membrilor săi : nu prin comunicate interne de informare ci prin articole publicate în presă. În mod statutar coordonatorul Federației pentru relațiile internaționale este Președintele de Onoare.

Comisia de Cenzori a Federației nu are un raport de subordonare față de nici o structură a Federației. În acest fel se definește statutar imparțialitatea sa asupra documentelor care i se transmit. Atribuțiile sale (conform art.IV.13) ne determină să supunem atenției membrilor Comisiei ceea ce apreciem a fi deficiențe funcționale ale activității recente ale Federației așa cum au fost semnalate mai sus.

În acest sens așteptăm o confirmare (sau nu) argumentată statutar din partea Comisiei cu referire punctuală la toate aspectele semnalate.

Această adresă înaintată de S.S.U. Comisiei de Cenzori a F.N.S.A.M. are următoarele scopuri declarate :

- semnalarea aspectelor nestatutare în activitatea F.N.S.A.M. ;
- problemele de comunicare în interiorul Federației la nivelul membrilor din partea Conducerii ;
- lipsa unei consultări prealabile a membrilor în privința acțiunilor și/sau corespondenței Federației asupra unor probleme de interes general (solicitarea audiențelor la Primul Ministru, solicitarea înființării unui Minister) ;
- încălcarea obligațiilor rezultate din afiliere (Federația negociază atunci când Confederația protestează) ;
- informarea prin intermediul publicațiilor asupra activității externe a Federației.

Așteptăm din partea Comisiei de Cenzori un răspuns oficial care să fie transmis în același mod (corespondență cu confirmare de primire).

Acest document a fost supus atenției Consiliului S.S.U. și aceasta este punctul de vedere al acestei structuri sindicale.

Se expediază prin poștă cu confirmare de primire.

Cu respect,
Președinte S.S.U. – Popescu Mugurel

20 Ianuarie 2015

PATRONUL BUGETAR - BACĂU

urmare din pagina 6

Către prof.univ.dr.ing. Stamate Marius MESAJ DE SOLIDARITATE

Federația Hermes urmărește cu deosebită atenție acțiunea de protest începută ieri, 8 septembrie 2017 la Universitatea Vasile Alecsandri din Bacău.

Greva foamei este un act de decizie curajos care nu poate fi motivat decât în baza unor argumente extrem de serioase. Mediul universitar ar trebui să fie imun la flagelul hărțuirii psihologice, cu atât mai mult cu cât acesta este descris și condamnat în ultima formă a Contractului Colectiv de Muncă la nivel de grup de unități. Documentul semnat de Ministerul Educației Naționale trebuie să producă efecte asupra tuturor unităților de învățământ superior aflate în subordinea sa.

Situația de la Bacău nu este singulară.

Împărțirea salariaților folosind criterii arbitrare și subiective, pentru a obține o clasificare neoficială și ascunsă, reprezintă cel mai adesea o parte din strategia câștigării sau menținerii puterii decizionale sau executive. Învățământul superior este cangrenat de mai multe forme de manifestare a abuzului aleșilor în funcții de conducere. Motivația acțiunii dumneavoastră identifică carențe vechi ale sistemului de învățământ: organizarea activității didactice, lipsa dezbaterii, modificarea ilegală a planurilor de învățământ, dezinformare prin raportări fictive sau incomplete. La acestea se adaugă încălcarea drepturilor salariaților în privința salarizării, informării, transparenței manageriale și a răspunsului la petiții transmise angajatorului, a aplicării prevederilor legale și a regulamentelor interne. Sunt fenomene cu care ne confruntăm constant în activitatea sindicală desfășurată în interesul salariaților din domeniul învățământului superior și al cercetării științifice. Considerăm că protestul dumneavoastră este justificat în fața faptelor pe care le-ați declarat și asumat în presă. Forma de protest extremă semnalează faptul că organizația sindicală din care faceți parte a tolerat în mod nejustificat atmosfera viciată a locului de muncă din instituția de învățământ superior în care vă desfășurați activitatea.

SUNTEM SIGURI că soluționarea favorabilă a situației în care vă aflați va avea ecouri și în alte instituții de învățământ din țară, acolo unde alți conducători ai universităților comit abuzuri încă necunoscute. Acest caz a fost transmis și altor reprezentanți ai organizațiilor sindicale din țară.

Federația Hermes va mediatiza cazul dumneavoastră pe toată durata desfășurării protestului.

Cu respect pentru activitatea sindicală,
Președinte Federația Sindicală Hermes,
Popescu Mugurel— București, 11 septembrie 2017

Nota redacției: **Protestul a încetat sâmbătă 16 septembrie 2017, ora 12 a.m.** Opinia publică, sindicate și colegi se alătură în continuare cauzei sale.

Din lipsa spațiului necesar ne vom opri cu relatarea evenimentelor în acest moment. În numărul următor vom descrie comportamentul nepotrivit adoptat de conducerea instituției și de organizația sindicală care ar fi trebuit să sprijine acțiunea unui membru de sindicat. Universitatea Vasile Alecsandri justifică, prin poziția

Către Conducerea Universității Vasile Alecsandri - Bacău

APEL LA RAȚIUNE

Federația Hermes este îngrijorată de situația conflictuală existentă și își exprimă îngrijorarea față de starea sănătății profesorului universitar Marius Stamate care protestează de mai multe zile în incinta Facultății de Inginerie.

Indiferent de natura conflictului, de starea de fapt sau de neînțelegerile existente considerăm că acest conflict, continuat sub actuala formă de protest, poate avea consecințe inimaginabile și inacceptabile. Viața unui om nu poate fi miza unui conflict care se poate aplană.

Lista de revendicări solicitată la începutul protestului nu conține în exclusivitate sarcini care pot fi rezolvate la nivelul instituției dumneavoastră. Obiectivele propuse sunt acceptate și dorite de întreaga comunitate universitară dar ele nu pot fi atinse într-un timp atât de scurt și cu un asemenea sacrificiu. Sănătatea este bunul cel mai de preț al fiecărui om.

Acest protest trebuie să înceteze: negocierea înseamnă mai întâi de toate dialogul părților.

Profesorul Marius Stamate a reușit să atragă atenția opiniei publice, a salariaților din mediul universitar și a organizațiilor sindicale care continuă să facă dovada solidarității față de cauza sa.

Ceea ce este justificat a fi îndreptat se va îndrepta, dar pierderea unei vieți omenești nu poate fi acceptată ca un risc calculat în nicio circumstanță.

Acestea sunt motivele pentru care în acest moment este importantă încetarea acțiunii de protest și revenirea la condiții de normalitate pe baza dialogului.

Deși apărăm drepturile salariaților nu ne putem permite niciodată, în nicio împrejurare, să periclitați viața unui salariat ca urmare a unei forme de protest. Lupta sindicală folosește alte mijloace cu care să apere interesele membrilor săi.

Considerăm că Universitatea ar trebui să răspundă invitației la dialog și să renunțe la acțiunea nejustificată în instanță îndreptată împotriva profesorului universitar Stamate Marius

Cu respect și încredere
Președinte Federația Sindicală Hermes,
Popescu Mugurel - București, 13 septembrie 2017

adoptată și demersurile înfăptuite (acțiune nejustificată în instanță, convocarea extraordinară a Senatului universitar) acuzațiile formulate drept motivație a acțiunii de protest.

Sute de persoane și-au declarat solidaritatea față de acest protest considerat justificat, numărul acestora este în continuă creștere, de la o zi la alta.

Profesorul Stamate Marius nu a renunțat să susțină revendicările sale pentru îmbunătățirea activității didactice din învățământul superior.

Vom reveni cu descrierea situației de la Bacău.

PATRONUL BUGETAR - BACĂU

INTERVIU

1. Pentru cititorii revistei „Sindicat sau ... syndicate” vă rugăm să faceți o descriere sumară a evoluției profesionale desfășurată în Facultatea de Inginerie a Universității din Bacău.

Sunt angajat al Universității din 1991, parcurgând toate posturile, de la preparator la profesor universitar. Din 1996 am început să predau disciplina de fizică, la secția de Matematică-Fizică, la Facultatea de Științe, până în 2005, când, în urma trecerii la procesul Bologna, dublele specializări au intrat în lichidare. Din 2005 am trecut la Facultatea de Inginerie, Departamentul de Ingineria Mediului. În anul 2008 am devenit profesor universitar pe criteriile Comisiei de Fizică, criterii care și la ora aceea dar și acum sunt printre cele mai exigente. Această promovare are la bază o activitate de cercetare cu impact și articole științifice în reviste ISI. Pe baza activității mele și a colectivului de fizicieni am reușit să aducem domeniul de licență Ingineria Mediului la categoria de excelență A, conform ierarhizării programelor de studii.

2. Descrieți starea dumneavoastră generală de sănătate (eventual vârsta, fără a face cunoscute detalii amănunțite asupra unor probleme personale de sănătate). Pe durata protestului starea dumneavoastră de sănătate este monitorizată? De către cine, în ce fel anume?

Am 52 de ani, sunt fără probleme de sănătate, iar astăzi 11 septembrie 2017, ora 22.00, am 85 de ore de grevă a foamei. Măine la ora 13.00 voi „sărbători” centenarul de ore în greva foamei, deocamdată fără niciun răspuns din partea conducerii universității. Starea mea de sănătate este bună, ea este monitorizată de echipajele de pe ambulanță, de două ori pe zi.

3. Familist sau nu? Puteți descrie sumară familia dumneavoastră și sprijinul pe care îl primiți din partea lor?

Familia mă sprijină în demersul meu, nu l-au apobat, dar au înțeles că altă soluție nu există. Băiatul meu este student la Politehnica din București și este ușor bulversat de toate acestea, practic nu poate înțelege.

4. Datorită naturii protestului este posibil să nu vă puteți achita de unele îndatoriri profesionale: sunteți sprijinit de colegi sau de organizația sindicală, în această privință?

Protestul se desfășoară la locul de muncă și toate îndatoririle pe care le am, mi le îndeplinesc. O parte dintre colegii fizicieni și din facultate sunt alături de mine. O altă mare parte simpatizează, dar se tem de o susținere fățișă, datorită repercusiunilor. Studenții și absolvenții mei sunt foarte activi și mă sprijină prin mediatizare sau luări de poziție. Chiar unii au fost muștrați de prodecănița M.P. cum că „De ce iau atitudine pe facebook” și le-a recomandat să șteargă postările făcute.

Sindicatul este în mare parte aservit conducerii și inert la abuzurile din instituție. Astăzi conducerea a trimis doi reprezentanți ai sindicatului pentru a discuta cu mine. Au venit și cu o plasă de mâncare – poate mi-e foame !!!! Am solicitat o echipă pe care am nominalizat-o ca partener de dialog: Rectorul, un reprezentant al Senatului, un reprezentant al sindicatului și un prodecan de la facultatea de Inginerie (altul decât cel atent la postările studenților). Din păcate, sindicatul se interpune între mine și conducere, în loc să mă sprijine în demersul meu.

5. Cum apreciați raporturile profesionale în momentul actual, raportate la cele existente cu 10 sau douăzeci de ani în urmă?

Comparativ cu anii din urmă constat o degradare deosebită a grijii față de resursa umană. Practic are loc o dezumanizare a managementului, direcționat doar spre eficiență, acest lucru fiind cel mai păgubos, din punctul meu de vedere, pentru tot învățământul

românesc. Această dezumanizare a influențat decisiv relațiile interumane și profesionale. A generat tabere care se războiesc pentru putere, pentru a-și asigura existența, ca în junglă. Educația centrată pe student a devenit practic centrată pe grija zilei de mâine. Practic o mentalitate de pensionar începe să funcționeze în învățământul superior: ne îngrijim doar pentru ce este mâine, poimâine nu se știe...

6. Referitor la activitatea unui cadru didactic universitar, ce opinie aveți în legătură cu dubla încărcare (predare - cercetare), la care se adaugă sarcini de lucru suplimentare, transmise verbal?

Atâta vreme cât promovarea pe post se face în principal pe criterii de cercetare, activitatea de cercetare nu se poate neglija. Partea cea mai rea vine din aceea notiță din legea 1/2011, prin care se dă posibilitatea ca normele să fie crescute până la 16 ore, indiferent de gradul didactic.

Uniformizarea prin norme este iar o mare piatră de moară atârnată cadrelor didactice, care nu au cum să performeze. Din păcate managementul actual al universității noastre ia complet în derădere activitatea de cercetare. Fizicienii care au cel mai mare index Hirsch, h-index, sunt puși pe liber. În străinătate h-index este criteriul de selectare și promovare.

7. Se discută anul acesta despre modificarea Legii Educației Naționale. Cunoașteți care sunt modificările dorite de corpul didactic ale Facultății de Inginerie?

Nu am fost înștiințat la universitate sau la facultate despre astfel de modificări, nu am cunoștință să existe o preocupare în acest sens.

8. Care sunt modificările acestei legi, în aprecierea dumneavoastră, canalizate spre creșterea interesului față de învățământul superior și a abilităților practice deprinse de absolvenții săi?

Eu îmi doresc un cadru legislativ stabil pentru a putea discuta strategii de dezvoltare individuală și instituțională pe termen lung. Modificarea criteriilor de evaluare, a finanțării, deteriorarea continuă a condițiilor de muncă atrage de la sine stări conflictuale care se opun actului didactic, documentării și cercetării. Un cadru didactic preocupat exclusiv de grija zilei de mâine nu poate atinge un nivel de performanță profesională.

9. Dacă ne puteți descrie, în câteva rânduri, organizația sindicală din care faceți parte: numele acesteia, înființarea, ultimele acțiuni sau activități desfășurate de această organizație.

Sindicatul salariaților din UVABC, este din 1992-1993. În afară de implicarea în recuperarea prin instanță a drepturilor rezultate din legislație, nu mai cunosc alte acțiuni. Se mai dau tichete cadou o dată sau de 2 ori pe an. Sindicatul este afiliat la Federația Sindicală Alma Mater.

10. Când a apărut starea aceasta de hărțuire, ce anume a generat-o și care este obiectivul celor care o întrețin?

Personal am simțit această presiune de vreo 3 ani. A generat-o agenda ascunsă a fostului Rector, actualmente Președinte al Senatului, de a se folosi de activitatea de cercetare a fizicienilor, pentru a-și asigura excelența în domeniul Ingineria mediului, de a-și crește propriii doctoranzi în funcții, astfel încât programele de studii să se poată reacredita, după care să ne înlăture, fizic, din universitate, de teama de nu fi dat la o parte. S-a ajuns până acolo unde, de exemplu, colegul meu prof. Lazăr Gabriel, fiind membru în comisia CNATDCU, de specialitate în Ingineria mediului, și fiind nominalizat și în propunerea din 2015, să se trimită anonime calomnioase inventate la CNATDCU, astfel ca acesta să nu fie numit din nou. Din păcate, fără să fie analizată situația, acest lucru s-a și întâmplat.

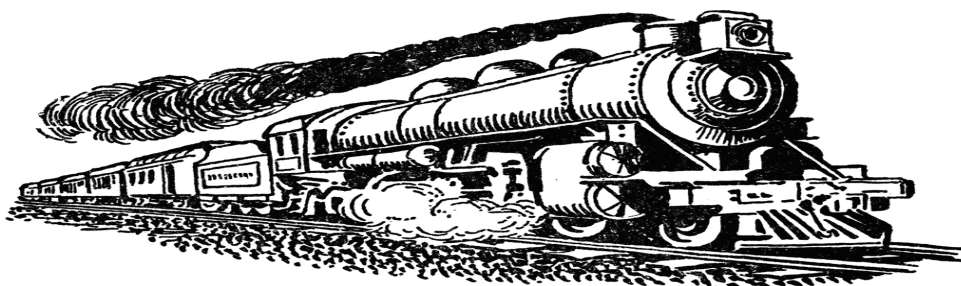
11. În ce fel sperați să se modifice optica și activitatea universității în raport cu salariații, în urma protestului dumneavoastră?

RADICAL. Nu concep să mai lucrez în același climat. În fapt, el este generat de către un singur om, dar este susținut de o multitudine de interese meschine și fără nicio legătură cu mediul academic.

12. Care este mesajul pe care doriți să îl transmiteți folosind această publicație sindicală independentă?

Trebuie să ne scuturăm de frica de a fi dați afară, de a fi hărțuiți. În realitate, cei care recurg la aceste metode, sunt cei care trăiesc într-o frică continuă.

Prof.univ.dr. Stamate Marius - 13 septembrie 2017

NUMARUL VIITOR - 25 octombrie 2017

DECLARAȚIE

Strategia adoptată de membrii GR.AN.AC. este corectă, simplă, coerentă și funcțională. Principiile de organizare și idealurile care îi unesc pe membrii acestui grup sunt cunoscute acum. Revista este rezultatul muncii depuse de un grup redacțional organizat. GR.AN.AC. socotește, în mod obiectiv, că universitatea își desfășoară în continuare activitatea sub influența majoritară a intereselor personale și a grupurilor de interese.

Rectorul este al Universității? Universitatea este a Rectorului? Decanul este al Facultății? Și ... Departamentul ?

În prezent, regulamentele și prevederile legale sunt departe de a fi respectate de universitate.

Obligațiile contractuale ale acesteia față de toți salariații instituției trebuie respectate în totalitate.

S.S.U. a încheiat un parteneriat funcțional cu GR.AN.AC. Manifestul scris la înființarea S.S.U. a fost confirmat de atitudinea și acțiunea sindicală ulterioară.

Dorim să facem dovada faptului că toate acțiunile și activitatea depusă urmăresc funcționalitatea instituției. Este exact ceea ce se declară și rămâne la stadiul de declarație: o UNIVERSITATE modernă, adaptată ritmului acestui secol și cerințelor pe care acesta le impune.

Dorim ca alegătorii să aibă cunoștiință de puterea lor în responsabilizarea aleșilor lor, pe toată durata mandatului și nu numai o singură dată, la intervale de patru ani.

Dorim ca drepturile salariaților să fie cunoscute, să eliminăm discriminarea, să instaurăm Legea.

Dorim ca **Valoarea** să învingă definitiv **Influența** și **Relația** în această instituție de învățământ superior.

GR.AN.AC va face toate demersurile necesare în parteneriatul strategic încheiat cu S.S.U. pentru ca drepturile salariaților să fie cunoscute gradual și exercitate progresiv în raporturi de muncă cu angajatorul.

Toți salariații Universității au dreptul la Demnitate și Respect. Funcțiile de conducere sunt trecătoare.

“ ... Ministerul Administrației și Internelor a aprobat, prin **Ordinul MAI nr. 218/2011**, cantitățile maxime de produse alimentare de baza care pot fi achiziționate lunar, de către fiecare pensionar în cadrul Programului guvernamental de sprijin pentru pensionari „Cosul de solidaritate”.

Potrivit noilor reglementări, **pensionarii vor putea cumpara cel mult 4 kg de făină și 4 kg de malai pe luna**. De asemenea, se limitează și cantitățile de ulei, zahăr și orez care pot fi achiziționate prin program. Astfel, bătrânii pot fi cumpara **cel mult 2 kg** din fiecare produs de acest fel...”

sursa: www.avocatnet.ro

REDACȚIA

Redactor Șef - Popescu Mugurel - 0723 462 452

POȘTA redacției: granac.ssu@gmail.com

<http://www.ssu.ro/revista/>

ISSN 2559 - 5237

ISSN-L 2559 - 5237